

การแสดงเดี่ยวทอมนโบน โดย อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง

นายอนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A TROMBONE RECITAL BY ANUNTAPORN IAMCHANBANJONG

Mr. Anuntaporn Iamchanbanjong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสดงเดี่ยวทროมโบน โดย อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง

โดย

นายอนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง

สาขาวิชา

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.นัชชา พันธุ์เจริญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.กาวไล ตันจันท์พงศ์)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง : การแสดงเดี่ยวทรอมโบน โดย อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง
(A TROMBONE RECITAL BY ANUNTAPORN IAMCHANBANJONG)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 69 หน้า.

รายงานการแสดงเดี่ยวนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงเครื่องดนตรี และเพื่อศึกษาวิธีหาแนวทางใหม่การแสดงเดี่ยวทรอมโบน โดยที่ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่สามารถแสดงออกถึงความสามารถของนักทรอมโบนทั้งในด้านเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรี อารมณ์เพลง สไตล์เพลง และลักษณะเสียงต่าง ๆ

การแสดงดนตรีจัดแสดง ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันอังคารที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2553

รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงดังต่อไปนี้

1. Sonata for Trombone and Piano โดย Benedetto Marcello
2. Sang Till Lotta for Trombone and Piano โดย Jan Sandström
3. Concerto per Trombone e Orchestra (Riduzione per Trombone e Piano) โดย Nino Rota
4. Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir โดย Thom Ritter George
5. Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet โดย Johannes Rochut และ Tom Ervin
6. Sonata for Trombone and Brass Band โดย Derek Bourgeois

รวมเวลาทั้งหมด 1 ชั่วโมง 30 นาที

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

ภาควิชา:.....ดุริยางคศิลป์.....ลายมือชื่อนิสิต:.....พิทักษ์พร (ใจดวงฉาย).....

สาขาวิชา:.....ดุริยางคศิลป์ตะวันตก.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:.....

ปีการศึกษา:.....2552.....

กิตติกรรมประกาศ

การแสดงเดี่ยวทอมนโบนในครั้งนี้ผู้แสดงได้รับการอนุเคราะห์จากอาจารย์หลายท่านที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่ง เพื่อให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ และคำสั่งสอนต่าง ๆ ที่มีคุณค่าต่อผู้แสดงจึงขอถือโอกาสนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านมา ณ ที่นี้

อาจารย์อรุณกร ชัยสุบรรณกนก อาจารย์สอนวิชาเครื่องเอกทอมนโบน ผู้ที่ให้ทั้งความรู้ และคำสั่งสอนที่มีค่ายิ่งสำหรับชีวิตของผู้แสดง อีกทั้งยังได้สละเวลาเพื่อให้คำปรึกษาตลอดจนความช่วยเหลือในทุกด้านตั้งแต่เริ่มศึกษาทอมนโบนอย่างจริงจังเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา กระทั่งการแสดงเสร็จสมบูรณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้ให้ สละเวลา ให้ทั้งความรู้ คำปรึกษา และช่วยเหลือมาตลอด

ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์ ผู้เป็นที่ปรึกษา ให้แนวความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้แสดง และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำ แนะนำในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

อาจารย์ทุกท่านของสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์สุรพล ธัญญวิบูลย์ อาจารย์นิพัทธ์ กาญจนะหุต อาจารย์สรพจน์ วรแสง และ อาจารย์เกริกไกร แดงน้อย ที่ได้มอบความรู้ ความปรารถนาดีต่อผู้แสดงมาโดยตลอด

บาทหลวงเทพรัตน์ ปิติสันต์ อาจารย์มานaix สงศรี อาจารย์ธรรมรัตน์ ชำคำไพ และ อาจารย์ดิเรก เพ็ชเพ็ง อาจารย์โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ที่ได้มอบความรู้ โอกาส และคอยอบรมสั่งสอน

อาจารย์ศุขมา พงศ์พลาดีศัย ผู้ที่แนะนำเรื่องความคิด และความรู้ในเรื่องต่าง ๆ

ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนตั้งแต่เด็กจนโต

นอกจากนี้ผู้แสดงขอถือโอกาสนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่คอยให้ กำลังใจ และสนับสนุนอย่างเต็มที่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง.....	2
1.3 ขอบเขตการแสดง.....	2
1.4 วิธีการแสดงดนตรี.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 รูปแบบแนวความคิดต่อการนำเสนอการแสดง.....	4
บทที่ 2 อรรถาธิบายวิทยานิพนธ์	
การแสดงเดี่ยวทรอมโบน โดย อนันท์พร เข็มชาญบรรจง	
(A TROMBONE RECITAL BY ANUNTAPORN IAMCHANBANJONG).....	6
2.1 ประวัติเครื่องทรอมโบน.....	6
2.2 ทรอมโบนในช่วงเวลาต่าง ๆ.....	9
2.3 วัตถุประสงค์และจุดที่น่าสนใจในบทประพันธ์เพลงที่เลือกใช้ในการแสดง.....	11
2.3.1 บทเพลง Sonata for Trombone and Piano โดย Benedetto Marcello.....	11
2.3.2 บทเพลง Sang Till Lotta for Trombone and Piano โดย Jan Sandström.....	11
2.3.3 บทเพลง Concerto per Trombone e Orchestra (Riduzione per Trombone e Piano) โดย Nino Rota.....	12
2.3.4 บทเพลง Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet โดย Johannes Rochut และ Tom Ervin.....	12
2.3.5 บทเพลง Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir โดย Thom Ritter George.....	12

2.3.6 บทเพลง Sonata for Trombone and Brass Band โดย Derek Bourgeois.....	13
2.4 เนื้อหาสาระของบทประพันธ์เพลงที่เลือกใช้ในการแสดง.....	14
2.4.1 บทเพลง Sonata in E Minor โดย Benedetto Marcell.....	14
2.4.1.1 ชีวิตประวัติของ Benedetto Marcello.....	14
2.4.1.2 บทเพลง Sonata in E Minor.....	15
2.4.1.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง.....	16
2.4.1.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม.....	16
2.4.1.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง.....	17
2.4.1.4 ข้อเสนอแนะ.....	18
2.4.1.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง.....	18
2.4.1.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1.....	18
2.4.1.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2.....	19
2.4.1.6 รูปแบบและวิธีการแสดง.....	19
2.4.2 บทเพลง Sang Till Lotta โดย Jan Sandström.....	19
2.4.2.1 ชีวิตประวัติของ Jan Sandström.....	19
2.4.2.2 บทเพลง Sang Till Lotta.....	20
2.4.2.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง.....	20
2.4.2.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม.....	20
2.4.2.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง.....	21
2.4.2.4 ข้อเสนอแนะ.....	21
2.4.2.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง.....	21
2.4.2.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1.....	21
2.4.2.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2.....	22
2.4.2.6 รูปแบบและวิธีการแสดง.....	22

2.4.3 บทเพลง Concerto per Trombone โดย Nino Rota.....	22
2.4.3.1 ชีวิตประวัติของ Nino Rota.....	22
2.4.3.2 บทเพลง Concerto per Trombone.....	23
2.4.3.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง.....	25
2.4.3.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อมและการบรรเลง....	25
2.4.3.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง.....	25
2.4.3.4 ข้อเสนอแนะ.....	26
2.4.3.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง.....	26
2.4.3.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1.....	26
2.4.3.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2.....	27
2.4.3.5.3 แบบฝึกหัดที่ 3.....	27
2.4.3.6 รูปแบบและวิธีการแสดง.....	28
2.4.4 Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet โดย Johannes Rochut และ Tom Ervin.....	28
2.4.4.1 ชีวิตประวัติของ Giulio Marco Bordogni.....	28
2.4.4.2 บทเพลงแบบฝึกหัดเปล่งเสียงขับร้องสำหรับทรอมโบนบทที่ 3 และ 9.....	28
2.4.4.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง.....	29
2.4.4.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อมและการบรรเลง....	29
2.4.4.3.2 การตีความบทเพลง.....	29
2.4.4.4 ข้อเสนอแนะ.....	29
2.4.4.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง.....	30
2.4.4.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1.....	30
2.4.4.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2.....	30
2.4.4.5.3 แบบฝึกหัดที่ 3.....	30
2.4.4.6 รูปแบบและวิธีการแสดง.....	31

	หน้า
2.4.5. บทเพลง Aria and Dance โดย Thom Ritter George.....	31
2.4.5.1 ชีวิตประวัติของ Thom Ritter George.....	31
2.4.5.2 บทเพลง Aria and Dance.....	33
2.4.5.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง.....	34
2.4.5.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม.....	34
2.4.5.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง.....	35
2.4.5.4 ข้อเสนอแนะ.....	35
2.4.5.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง.....	36
2.4.5.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1.....	36
2.4.5.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2.....	36
2.4.5.6 รูปแบบและวิธีการแสดง.....	37
2.4.6 บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band โดย Derek Bourgeois.....	37
2.4.6.1 ชีวิตประวัติของ Derek Bourgeois.....	37
2.4.6.2 บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band....	38
2.4.6.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง.....	40
2.4.6.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม.....	40
2.4.6.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง.....	41
2.4.6.4 ข้อเสนอแนะ.....	42
2.4.6.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง.....	43
2.4.6.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1.....	43
2.4.6.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2.....	43
2.4.6.5.3 แบบฝึกหัดที่ 3.....	43
2.4.6.5.4 แบบฝึกหัดที่ 4.....	44
2.4.6.5.5 แบบฝึกหัดที่ 5.....	45

	หน้า
2.4.6.5.6 แบบฝึกหัดที่ 6.....	45
2.4.6.5.7 แบบฝึกหัดที่ 7.....	46
2.4.6.6 รูปแบบและวิธีการแสดง.....	46
บทที่ 3 วิธีการแสดงเดี่ยวทอมนโปน.....	47
3.1 ข้อมูลการแสดง.....	47
3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง.....	47
3.3 วิธีการแสดงดนตรี.....	48
3.4 แนวทางปฏิบัติและวิธีดำเนินการ.....	48
3.5 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง.....	49
3.6 ตารางวางแผนการเสนอผลงาน.....	50
3.7 การแสดง.....	51
3.8 รายการการแสดงและระยะเวลา.....	51
บทที่ 4 สุจิตกรรมการแสดงและโปสเตอร์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์.....	52
4.1 สุจิตกรรมการแสดง.....	52
4.2 โปสเตอร์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์.....	62
บทที่ 5 บทสรุปและคำแนะนำ.....	63
5.1 คำแนะนำ.....	63
5.2 บทสรุป.....	63
รายการอ้างอิง.....	65
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก บันทึกการแสดงเดี่ยวทอมนโปน โดย อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง.....	67
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การแสดงเดี่ยวเป็นรูปแบบหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของดนตรีบริสุทธิ์ที่มีคุณค่าเพื่อดนตรีอย่างแท้จริง เป็นลักษณะที่มีความนิยมมาแต่ในยุคบาโรก ปัจจุบันยังเป็นที่นิยมอยู่แม้จะมีบทประพันธ์สำหรับการแสดงเดี่ยวท롬โบนมาก แต่ท롬โบนยังได้รับความนิยมน้อยกว่าเครื่องดนตรีประเภทอื่นไม่ว่าเปียโนหรือเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย

ความตั้งใจที่สำคัญสำหรับการแสดงเดี่ยวท롬โบนในครั้งนี้ผู้แสดงตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างสรรค์ผลงานดนตรีสำหรับเครื่องดนตรีท롬โบนโดยเฉพาะ ปัจจุบันการแสดงเดี่ยวท롬โบนนั้นได้รับความสนใจต่อผู้ฟังทั่วไปในวงจำกัด ผู้แสดงจึงต้องการสร้างผลงานการแสดงขึ้นมาเพื่อกระตุ้น และสร้างความสนใจแก่ผู้ฟัง และผู้ที่สนใจทั่วไปเพื่อพัฒนาผลงานด้านการแสดงเดี่ยวท롬โบน การแสดงเดี่ยวในครั้งนี้แสดงออกถึงความริเริ่มสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นของเสียง และความรู้สึกที่ผ่านออกมาทางท롬โบน โดยจะเห็นจากความแตกต่างทางด้านการแสดงแม้เป็นบทเพลงที่ผู้อื่นเคยบรรเลงไว้แล้ว แต่ความแตกต่างจะเกิดจากการถ่ายทอดหรือการตีความจากโน้ตเพลงออกมาเป็นเสียงดนตรี รวมไปถึงรายละเอียดของการบรรเลงโดยนักดนตรี และผู้แสดงแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามลีลา และลักษณะผู้แสดงมีลีลาที่แสดงออกถึงความสามารถในการตีความบทเพลง และการบรรเลง สิ่งทีกล่าวมาในข้างต้นนี้จะเป็นเหตุผลที่ทำให้การแสดงดนตรีมีความแตกต่างกันในด้านความรู้สึกของบทเพลง นอกจากนี้มีการบรรเลงเพลง Sonata for Trombone and Brass Band โดย Derek Bourgeois ซึ่งเป็นการแสดงครั้งแรกในประเทศไทย

สำหรับการแสดงในครั้งนี้ได้แสดงถึงการบรรเลงเดี่ยว เป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงดนตรี โดยนำเสนอการแสดงเดี่ยวท롬โบน เพื่อเกิดความเข้าใจดนตรีอีกรูปแบบหนึ่งเป็นรูปแบบเบื้องต้นที่นำไปสู่ความซาบซึ้งในดนตรี และก่อให้เกิดสุนทรียศาสตร์ในผู้รับชม และรับฟัง ทำให้เห็นคุณค่าของดนตรีและเครื่องดนตรีท롬โบนเพิ่มมากขึ้น

การแสดงเดี่ยวท롬โบนในครั้งนี้ประกอบไปด้วยการบรรเลงบทเพลงทั้งหมด 6 บทเพลง นอกจากจะแสดงร่วมกับเปียโนแล้วยังมีการแสดงร่วมกับวงเครื่องลมทองเหลือง และกลุ่มวงท롬โบน โดยผู้แสดงต้องการให้เห็นถึงความหลากหลาย และแตกต่างในด้านของการแสดง หนึ่งในนั้นจะมีบทเพลงที่เป็นการแสดงครั้งแรกของประเทศไทยด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดวัตถุประสงค์การแสดงดังนี้

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงเครื่องดนตรีทอมโบน
2. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการแสดงเดี่ยวทอมโบน
3. เพื่อนำเสนอความสามารถ และเทคนิคต่าง ๆ ของการบรรเลงเครื่องดนตรีทอมโบนในรูปแบบการบรรเลงเดี่ยว
4. เพื่อนำเสนอความสามารถ และเทคนิคต่าง ๆ สำหรับการบรรเลงเครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
5. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางด้านการบรรเลง และการรวมวงของนักดนตรีในกลุ่มเครื่องทอมโบน และกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
6. เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานดนตรีด้านการบรรเลงเดี่ยวให้เป็นที่สนใจแก่ผู้ฟังทั่วไป โดยการแสดงในครั้งนี้เป็นการแสดงครั้งแรกในประเทศของการแสดงรูปแบบการบรรเลงเดี่ยวกับวงเครื่องลมเครื่องลมทองเหลืองในบทเพลง Sonata for Trombone and Brass Band โดย Derek Bourgeois

1.3 ขอบเขตของการแสดง

ผู้แสดงกำหนดขอบเขตของการแสดงดังนี้

การแสดงเดี่ยวทอมโบนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงเครื่องดนตรีทอมโบน และเพื่อศึกษาวิธีการจัดการแสดงเดี่ยวทอมโบน ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงในการแสดงจากบทเพลงที่สามารถแสดงออกถึงความสามารถของนักเล่นทอมโบนทั้งในด้านเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีทอมโบน อารมณ์ของบทเพลง สไตล์ของบทเพลง และลักษณะของน้ำเสียงในแบบต่าง ๆ ของเครื่องดนตรีทอมโบนอย่างชัดเจน

1.4 วิธีการแสดงดนตรี

1. กำหนดบทเพลง และรูปแบบของบทเพลงที่ใช้ในการแสดง
2. กำหนดรูปแบบของผู้บรรเลงประกอบการแสดง
  - บรรเลงประกอบโดยเครื่องดนตรีประเภทเปียโน
  - บรรเลงประกอบโดยกลุ่มวงทอมโบน
  - บรรเลงประกอบโดยกลุ่มวงเครื่องลมทองเหลือง

3. สร้างสรรค์ทิศทาง ลักษณะของทำนองหลัก โดยผู้แสดงดนตรีจะพิจารณาถึงเทคนิคในการบรรเลง ที่นำมาใช้แสดงในการแสดงตามความเหมาะสม ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะของบทเพลง
4. สร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของการแสดงให้มีความผสมผสานกลมกลืนกันโดยการพัฒนาความคิดจากทำนองของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงให้มีความสอดคล้องกันกับเทคนิคที่ใช้ในการบรรเลงในแต่ละบทเพลง เพื่อส่งเสริมให้บทประพันธ์เพลงได้แสดงถึงเนื้อหาของเครื่องดนตรีประเภททอมนโบนชัดเจนยิ่งขึ้น
5. ปรับแต่งวิธีการแสดง โดยพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในส่วนของการวิเคราะห์บทเพลง และส่วนของการแสดงดนตรี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้แสดงคาดว่าจะผลของการแสดงในครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้คือ

1. สร้างสรรค์การแสดง และเสนอผลงานเพลงในรูปแบบของการบรรเลงเครื่องดนตรีทอมนโบน และรูปแบบของวงที่นำมาใช้ในการบรรเลงประกอบทั้งรูปแบบของการแสดงและการนำเสนอผลงาน
2. นำเสนอบทบาทความสามารถของการบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวทอมนโบน และเทคนิคการแสดงรูปแบบการบรรเลงเดี่ยว
3. เป็นแนวทางการศึกษาเพื่อสร้างสรรค์การแสดงบทเพลงในรูปแบบการบรรเลงเดี่ยวสำหรับทอมนโบน และเครื่องลมทองเหลืองต่อไป
4. เป็นแนวทางให้นักดนตรีในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และกลุ่มเครื่องทอมนโบนมีบทเพลง และรูปแบบการแสดง เพื่อไว้สำหรับเป็นตัวอย่างแนวทางในการฝึกฝน และพัฒนาทักษะในการบรรเลงเพิ่มมากขึ้น
5. จัดพิมพ์เกี่ยวกับข้อมูลการแสดง และข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บทเพลงที่นำมาแสดงเพื่อใช้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อไปในอนาคต

1.6 รูปแบบแนวความคิดต่อการนำเสนอการแสดง

แผนภูมิภาพที่เห็นด้านบนแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบพื้นฐานการแสดงให้เห็นว่าผู้แสดงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเช่น ความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี การตีความบทเพลง การรู้ถึงแหล่งที่มาของบทเพลง รวมไปถึงการจัดเตรียมคอนเสิร์ต การลำดับ และ

รับรู้ขององค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้ปัญหาในการแสดงน้อยลง ทำให้การแสดงออกมาสู่ผู้รับชมได้รับรู้ถึงคุณภาพ และเกิดความซาบซึ้งในการแสดงดนตรีได้เป็นอย่างดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

อรรถาธิบายวิทยานิพนธ์

การแสดงเดี่ยวทรอมโบน โดย อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง

(A Trombone Recital by Anuntaporn lamchanbanjong)

2.1 ประวัติเครื่องทรอมโบน

ช่วงปี 1500 – 1600 ทรอมโบนเครื่องแรกของโลกถูกสร้างขึ้นที่เมืองนูเรมเบิร์ก (Nuremberg) ประเทศเยอรมนี ทรอมโบนช่วงแรกพัฒนามาจากสไลด์ทรัมเปต (Slide Trumpet) ของยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance Period) จากบันทึกประวัติศาสตร์พบว่า Flemish Makers ผู้มีหน้าที่จัดหาเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมให้กับคฤหาสน์ในเบอร์กันดี (Burgundy) เป็นผู้ผลิตสไลด์ทรัมเปต (Slide Trumpet) เป็นคนแรก

ทรอมโบนในช่วงแรกเรียกว่า แซกบัต (Sackbut, Sagbutt, Sacbutand และ Shagbut) เป็นชื่อเรียกทรอมโบนในประเทศอังกฤษในสมัยก่อน คำว่าแซกบัตมีรากศัพท์มาจากประเทศทางใต้ของยุโรปตะวันตกซึ่งใกล้เคียงกับคำว่า Saquebute ในภาษาฝรั่งเศส แปลว่าดิ่งผลึก และ Sacabuche ในภาษาสเปนแปลว่าท่อลาก สามารถแปลคำแยกออกมาเป็น sac- แปลว่าดิ่ง และ buche- แปลว่าผลึก นอกจากนี้ที่กล่าวมาทรอมโบนยังมีชื่อเรียกในภาษาอื่นอีกเช่นในภาษาเยอรมันคือ โพเสาเนอ (Posaune) แปลว่า ทรัมเปตตัวสุดท้าย เทเนอร์ทรอมโบนหรือบีแฟลเทเนอร์ทรอมโบน เป็นทรอมโบนรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นหลังจาก แซกบัต (Sackbut) คนที่พัฒนาคือ อีรามุส ชไนส์เชอร์ ในปี 1551 (Erasmus Schnitzer) ที่เมืองนูเรมเบิร์ก (Nuremberg) โดยทำการปรับปรุงทรอมโบนให้มีช่วงเสียงกว้างขึ้น โดยที่ระดับเสียงจะอยู่ใน Low E Concert ไต่ระดับเสียงไปถึงเสียง High F Concert เสียงมีคุณภาพลึก และทุ้มกว้างมากกว่าเดิม

หลังจากปี 1839 มีการพัฒนาทรอมโบนขึ้นมาอีกรูปแบบหนึ่งคือมีการติดตั้งลูกสูบเพิ่มขึ้นมาหรือที่เรียกกันว่า F attachment เป็นลูกสูบลักษณะเป็นแบบ rotary บังคับด้วยนิ้วหัวแม่มือซ้าย โดยเรียกทรอมโบนในประเภทนี้ว่า บีแฟลตเอฟทรอมโบน (B^b/F Trombone) หรือ เทเนอร์เบสทรอมโบน (Tenor-bass Trombone) ผู้ที่พัฒนาทรอมโบนในลักษณะนี้คือ Leipzig maker C.F.Sattler ลักษณะพิเศษของทรอมโบนในประเภทนี้คือ ถ้าไม่กดลูกสูบจะเป็นเสียง B^b แต่ถ้ากดลูกสูบลมจะไหลผ่านท่อที่ยาวขึ้นทำให้เสียงเป็นคู่ 4 เพอเฟค คือเสียง F Concert ทำให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ มาก เช่น สามารถขยายบันไดเสียงของเครื่องเทเนอร์ทรอมโบนให้ลงไปถึงเสียง C Concert ซึ่งเป็นโน้ตที่ต่ำกว่าปกติของเทเนอร์ทรอมโบน โดยปกติโน้ตต่ำสุดคือเสียง E แต่ถ้าเกิดกดลูกสูบแล้วจะทำให้มีการเพิ่ม

ช่วงเสียงลงไปได้อีก โดยโน้ตที่ต่ำกว่าจะเกิดขึ้นในฐานะเสียงฮาร์โมนิกที่ 2 และการเสนอตำแหน่งที่เปลี่ยนไปของสไลด์ทรอมโบน เพราะว่าในบันไดเสียงของเครื่องทรอมโบนนั้นการเปลี่ยนระดับเสียงของเครื่องขึ้นอยู่กับเคลื่อนของสไลด์จะมีทั้งหมด 7 ตำแหน่งโดยที่แต่ละตำแหน่งแบ่งไปเท่า ๆ กันจากต้นสุดสไลด์ไปจนถึงปลายสไลด์จะแบ่งเป็น 7 ตำแหน่งพอดี ขึ้นอยู่กับคลื่นเสียงตามธรรมชาติ โดยการใช้การกำเนิดเสียงที่ ริมฝีปาก มีการเสนอตำแหน่งของสไลด์ที่เปลี่ยนไปมากขึ้นจากปกติเพื่อที่หลีกเลี่ยงการเคลื่อนย้ายที่ลำบากของสไลด์เช่นการเล่นโน้ตจาก B ไป B^b (ตำแหน่งที่ปลายสุดของสไลด์แล้วดึงกลับมาที่ในสุดของสไลด์) ทำให้มีความยากลำบากมาก แต่สำหรับ บีแฟลตเอฟทรอมโบน (B^b/F Trombone) การเล่นในลักษณะนี้สามารถเป็นไปอย่างง่ายดายโดยใช้เสียง B ในตำแหน่งที่ 2 ด้วยการกดลูกสูบที่เพิ่มเข้ามา และเล่นเสียง B^b ในตำแหน่งปกติที่ 1 โดยจะไม่ต้องดึงมือเข้าออกไกลทำให้เกิดการคล่องตัวขึ้น

ปัจจุบันบริษัทผลิตเครื่องดนตรีที่เกี่ยวข้องกับทรอมโบนได้มีการยึดหลักการผลิตลักษณะของเครื่องทรอมโบนในยุคที่กล่าวมาในข้างต้นอยู่ แต่ในหลาย ๆ บริษัทนั้นมีการพัฒนาต่อไปอีกเช่น ส่วนผสมของทองเหลือง ทองแดง ระบบลูกสูบรวมไปถึงการเพิ่มขนาดท่อให้มีความใหญ่ขึ้นเพื่อให้มีการตอบสนองต่อผู้เล่น ในปัจจุบันบทประพันธ์เพลงมีความซับซ้อนมากขึ้น การพัฒนาจะทำให้การตอบสนองต่อผู้เล่นดีขึ้น และง่ายขึ้น

รูปภาพที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปภาพที่ 2

ลักษณะของทรอมโบนในยุคแรกที่ยังเรียกว่าแซกบัต (Sackbut, Sagbutt, Sacbutand และ Shagbut) ขนาดของลำโพงจะยังเล็ก และไม่บานออกมากเหมือนในปัจจุบันในรูปภาพที่ 1 และรูปภาพที่ 2 โดยในรูปภาพที่ 2 จะเริ่มเห็นวิวัฒนาการที่มีการเปลี่ยนท่อเกิดขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ทรอมโบนในช่วงเวลาต่าง ๆ

ในปี 1500 ถึงปี 1700 ทรอมโบนมักถูกใช้ในงานพิธีที่สำคัญเกี่ยวกับทางศาสนา จะเห็นได้ว่ามีรูปภาพศิลปะในยุคนี้ที่เกี่ยวกับทางคริสต์ศาสนาเช่น รูปเทวดาทูตเปาโตรจะมีลักษณะคล้ายแซกซอด้วยทรอมโบนมีลักษณะเสียงนุ่ม และทุ้มมากกว่าทรัมเปตทำให้เป็นเครื่องดนตรีที่ถูกเลือกใช้บ่อยในงานพิธีของคริสต์ศาสนา การบรรเลงประกอบในการสวดในพิธีคริสต์ศาสนาหรือประกอบกรร้องคอรัสในพิธีมิสซาเพราะเสียงที่ค่อนข้างกลมกลืนกับเสียงร้องปกติของมนุษย์

ในยุคนี้เริ่มมีผู้ประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงหลายคนเช่น Giovanni Gabrieli, Andrea Gabrieli, Claudio Monteverdi และ Heinrich Schütz เริ่มมีความสนใจในตัวเครื่องดนตรีประเภทนี้มากขึ้น เริ่มมีการประพันธ์เพลงสำหรับทรอมโบน และคอร์เน็ตให้บรรเลงด้วยกัน หลังจากนั้นในปี 1700 เริ่มมีการประพันธ์เพลงสำหรับเดี่ยวทรอมโบนเกิดขึ้นมา

ในยุคคลาสสิก โยเซฟ ไฮเดิน และ โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart) เลือกทรอมโบนให้เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้สำหรับงานในการแสดงหรือบรรเลงเกี่ยวกับทางพิธีของคริสต์ศาสนา โดยเฉพาะบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อสรรเสริญพระเจ้า หนึ่งในบทเพลงที่รู้จักกันดีคือ Tuba Mirum of His Requiem ต่อมา Ludwig van Beethoven ใช้ทรอมโบนประกอบในวงออร์เคสตรา ในบทประพันธ์ Symphony No.5 ซึ่งคนส่วนใหญ่จะเข้าใจว่า Ludwig van Beethoven ได้ใช้ทรอมโบนในวงออร์เคสตราเป็นคนแรก แต่ในความเป็นจริงผู้ที่ใช้ทรอมโบนประกอบในวงออร์เคสตราเป็นคนแรกคือนักประพันธ์เพลงชาวสวีเดนคือ Joachim Nicolas Eggert ในบทเพลง Symphony in E^b ในปี 1807

ในปี 1900 ผู้ประพันธ์เพลงได้เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับทรอมโบนมากขึ้นไม่ว่าในด้านการใช้ทรอมโบนในวงออร์เคสตรา รวมไปถึงการประพันธ์บทเพลงสำหรับเดี่ยวทรอมโบนขึ้นมา หนึ่งในบทเพลงเดี่ยวทรอมโบนที่มีชื่อเสียงคือ Concerto in E^b Major ของ Ferdinand David (หัวหน้าวง และหัวหน้ากลุ่มไวโอลินของ Mendelssohn's Orchestra) มีผู้ประพันธ์เพลงทรอมโบนที่มีความนิยมอีกเช่น Ernst Scahse และ Friedrich August Belcke ในยุคนี้ถือว่าเป็นยุคที่ทรอมโบนมีบทบาทต่อดนตรีคลาสสิกเข้ามาอย่างเต็มตัว และเต็มรูปแบบ ในช่วงปี 1840 มีผู้ประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงหลายคนนำทรอมโบนเป็นเครื่องดนตรีประกอบในบทประพันธ์ของตัวเอง ซึ่งช่วยสร้างสีสันขึ้นมาอย่างมาก เช่น Franz Schubert, Franz Berwald, Johannes Brahms, Robert Schumann, Felix Mendelssohn Bartholdy, Richard Wagner, Hector Berlioz, Gioacchino Rossini, Giuseppe Verdi, Giacomo Puccini, Franz Liszt, Richard Strauss, Anton Bruckner, Gustav Mahler, Piotr Tchaikovsky,

Nikolai Rimsky-Korsakov, Alexander Borodin, Smetana, Antonín Dvorak, Charles Gounod, César Franck, Claude Debussy และ Camille Saint-Saëns

ในยุคศตวรรษที่ 20 มีการพัฒนารูปแบบ และให้ความสำคัญต่อทอรัมโบนแบ่งไปใน 2 ทิศทางที่ต่างกันคือ ด้านแรกทอรัมโบนเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงออร์เคสตรา และมีความสำคัญมากอยู่เสมอ ดังที่เห็นอยู่ในผลงานของผู้ประพันธ์ที่ใช้ทอรัมโบนเป็นเครื่องดนตรีที่บรรเลงทำนองของบทเพลงของตน ผู้ประพันธ์ในยุคนี้ที่ใช้ทอรัมโบนบรรเลงรายทำนองที่เด่น ๆ เช่น Richard Strauss, Gustav Mahler, Arnold Schoenberg, Alban Berg, Maurice Ravel, Darius Milhaud, Olivier Messiaen, Igor Stravinsky, Dmitri Shostakovich, Sergei Rachmaninov, Sergei Prokofiev, Ottorino Respighi, Edward Elgar, Gustav Holst, Ralph Vaughan Williams, Benjamin Britten, William Walton, Jean Sibelius, Carl Nielsen, George Gershwin, Aaron Copland, Leonard Bernstein และ Béla Bartók

ด้านที่สอง มีผู้ประพันธ์หลายคนชื่นชอบ และหลงใหลในเสียงของเครื่องทอรัมโบน จึงได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับเดี่ยวทอรัมโบนขึ้น หลายเพลงยังคงได้รับความนิยมจากผู้บรรเลง และผู้ฟังจนถึงปัจจุบัน โดยยังมีผู้นิยมนำมาบรรเลง และแสดงผลงานอยู่เสมอ ๆ โดยผู้ประพันธ์ที่ได้ประพันธ์เพลงสำหรับทอรัมโบนเช่น Edgard Varèse's Octandre, Paul Hindemith's Sonata, Luciano Berio's Sequenza V, Stepan Sulek's Vox Gabrieli, Jacques Casterède's Sonatine, Jean Michel Defaye's Deux Danses include works by Derek Bourgeois, Lars-Erik Larsson, Launy Grøndahl, Jan Sandström, Gordon Jacob และ Nino Rota เป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะโดยรวมของเครื่องทอรัมโบนแล้วนอกเหนือจากบทบาทที่โดดเด่นในด้านดนตรีคลาสสิกแล้ว ทอรัมโบนยังเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเล่นได้กับดนตรีในทุกแนว เช่นในรูปแบบของดนตรีประเภทป๊อป แจ๊ส และซวิง เนื่องด้วยลำเนียง และน้ำเสียงที่มีเอกลักษณ์นั่นเอง

2.3 วัตถุประสงค์และจุดที่น่าสนใจในบทประพันธ์เพลงที่เลือกใช้ในการแสดง

2.3.1 บทเพลง Sonata for Trombone and Piano โดย Benedetto Marcello

บทเพลง Sonata in E minor ดั้งเดิมเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นสำหรับการเดี่ยว เซลโล่ ประพันธ์ทั้งหมด 6 บทประกอบไปด้วย Cello Sonata No.1 in F Major, Cello Sonata No.2 in E Minor, Cello Sonata No.3 in A Minor, Cello Sonata No.4 in G Minor, Cello Sonata No.5 in C Major และ Cello Sonata No.6 in G Major บทประพันธ์ชุดนี้ประพันธ์ในยุคบาโรกซึ่งทอมโบนยังไม่เป็นที่นิยม โดยเพลงสำหรับเดี่ยวทอมโบนมักประพันธ์ช่วงปลายยุคคลาสสิก และเริ่มประพันธ์อย่างกว้างขวางในยุคโรแมนติก บทประพันธ์ชุดนี้ถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่สำหรับทอมโบน การบรรเลงเพลงนี้จะทำให้เข้าใจรูปแบบวิธีการบรรเลง และอารมณ์ของเพลงในยุคบาโรกมากขึ้น โดยบทเพลง Sonata in E minor ประกอบด้วย 4 ท่อน ที่แตกต่างกันคือ ท่อนแรก Adagio ท่อนที่ 2 Allegro ท่อนที่ 3 Largo ท่อนที่ 4 Allegretto แต่ละท่อนต่างอารมณ์กันออกไป ในการนำบทเพลงนี้มาแสดงเพราะว่าเป็นเพลงที่อยู่ในยุคบาโรก ทำให้ได้ศึกษา และเข้าใจอารมณ์เพลงของยุคบาโรก ทำให้ได้เรียนรู้ถึงการใช้น้ำหนักของเสียงที่เหมาะสม รวมไปถึงรูปแบบของการเล่นเสียงในสไตล์ยุคบาโรกออกมาด้วย

2.3.2 บทเพลง Sang Till Lotta for Trombone and Piano โดย Jan Sandström

บทเพลง Sang Till Lotta เป็นอีกบทเพลงที่น่าสนใจทั้งในตัวบทเพลง และผู้ประพันธ์ นอกจากบทเพลงนี้ที่ประพันธ์ให้กับทอมโบนกับเปียโนแล้ว ผู้ประพันธ์ยังมีบทประพันธ์ให้ทอมโบนที่มีชื่อเสียงอีกเช่น The Second Trombone Concerto, Don Quixote และ Motorbike Concerto ทั้ง 3 เพลงนี้เป็นเพลงที่ทำให้ Jan Sandström มีชื่อเสียง โดยเพลง Motorbike Concerto ที่เป็นการแสดงและเปิดวิดีโอไปด้วย ส่วนเพลงอื่น ๆ นั้นเป็นการแสดงดนตรีร่วมกับการแสดงท่าทางหรือบทพูดไปด้วย บทเพลง Sang Till Lotta นี้ถูกประพันธ์ขึ้นเพื่อเป็นของขวัญวันเกิดอายุครบ 7 ปี แก่ลูกสาวเพื่อนสนิทของเขาชื่อ Lotta ซึ่งเริ่มเล่นทอมโบนในขณะนั้น โดยประพันธ์เพลงนี้หลังจากการประพันธ์เพลง Motorbike Concert เขาได้กล่าวกับเพื่อนเขาว่าอยากประพันธ์บทเพลง Concerto ให้ Lotta ชักเพลงต่อไปถ้ายังเล่นทอมโบนอยู่ขอให้คิดว่าเพลงนี้ไม่ใช่เพลง Concerto แต่เป็นของขวัญเท่านั้น ในการบรรเลงบทเพลงนี้ครั้งแรก Christer ผู้เป็นบิดาเป็นผู้บรรเลงเปียโนประกอบ บทเพลงนี้ไม่มีเทคนิคอะไรมาก เน้นเป็นให้ความสำคัญกับทำนองเป็นหลัก ทำให้ได้ศึกษาทำความเข้าใจทั้งในเชิงความรู้ความเข้าใจ และเชิงคุณภาพความไพเราะของเสียง โดยเป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ควบคู่กันไป ทำนองของบทเพลงนี้เป็นทำนองที่เข้าใจง่ายทำให้สามารถฝึกการเอาใจใส่ถึงคุณภาพเสียง และทำนองเพลงไปพร้อม ๆ กัน

2.3.3 บทเพลง Concerto per Trombone e Orchestra (Riduzione per Trombone e Piano) โดย Nino Rota

บทเพลง Concerto per trombone ของ Nino Rota ประกอบด้วย 3 ท่อน ท่อนที่ 1 Allegro giusto ท่อนที่ 2 Lento, ben ritmato และท่อนที่ 3 Allegro moderato แต่ละท่อนให้อารมณ์ที่ต่างกันออกไป เป็นบทเพลงที่สมัยใหม่มาก บทเพลงได้ใช้เทคนิคของเครื่องทรมโบนสูงมาก บทเพลง Concerto per trombone เป็นการประพันธ์เพลงสำหรับทรมโบนที่เข้าใจในเครื่องดนตรีเป็นอย่างดี เหมาะสำหรับผู้ศึกษาวิชาการแสดงทรมโบน และผู้ที่ศึกษาทางด้านการประพันธ์เพลง ผู้ประพันธ์เพลงใช้เทคนิคที่สูงสำหรับเครื่องทรมโบนมาก ทำให้ได้ศึกษาวิธีการเล่นเทคนิคต่าง ๆ ของเครื่อง เช่น การเล่นขั้นคู่เสียง, การเล่นโน้ตเสียงสูง, การเล่น lip slur แบบเร็ว และการตัดลิ้นเร็ว บทเพลงนี้จึงเป็นที่น่าสนใจอีกเพลงหนึ่งในบทประพันธ์เพลงสำหรับทรมโบน

2.3.4 บทเพลง Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet โดย Johannes Rochut และ Tom Ervin

บทเพลง Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet by Johannes Rochut and Tom Ervin ดั้งเดิมเป็นบทเพลงแบบฝึกเป่าเสียงซบร็องที่ใช้สำหรับการร้องเพลง แต่นำมาประยุกต์ใช้สำหรับทรมโบน โดยใช้ในพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียนทรมโบนหรือคนที่ศึกษาทรมโบนอย่างจริงจัง แบบฝึกเป่าเสียงซบร็องนี้ทำหน้าที่เป็นพื้นฐานด้านดนตรีสำหรับการ legato ที่ดีที่สุด แบบฝึกเป่าเสียงซบร็องนี้ประพันธ์ขึ้นมาทั้งหมด 120 บทสำหรับนักร้องที่จะใช้เป็นแบบฝึก เริ่มจากแบบฝึกที่ง่าย และทำนองไม่ซ้ำซ้อนไปหายาก แต่ละบทประกอบไปด้วยเอกลักษณ์และความงดงามด้วยการปรุงแต่งของผู้ประพันธ์ โดยที่ผู้บรรเลงสามารถที่เรียนรู้ และง่ายต่อการเข้าใจ ทำให้แบบฝึกหัดนี้ถูกใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนทรมโบนในทั่วโลก ในปัจจุบันมีผู้ประพันธ์ทำนองสอดประสานโดยใช้ทรมโบนคอยเล่นสอดประสาน และยังมีแนวประสานของเปียโนที่ประพันธ์เพิ่มขึ้นด้วย ทำให้การเรียนรู้บทเพลงนี้มีสีสันและความไพเราะมากขึ้นไปอีก บทเพลงนี้จะทำให้ได้เรียนรู้การบรรเลงคู่ (Duet) ระหว่างทรมโบนและทรมโบนด้วยกัน

2.3.5 บทเพลง Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir โดย Thom Ritter George

บทเพลง Aria and Dance โดย Thom Ritter George เป็นบทเพลงที่น่าสนใจในเพลงเดี่ยวทรมโบนกับวงทรมโบน บทเพลงนี้ถูกประพันธ์ขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม ในปี 1970 โดยประพันธ์เพื่อเป็นเกียรติแก่ Emory Remington ซึ่งเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่ Eastman School of Music

และนักทอมโบนของวง Rochester Philharmonic Orchestra ในขณะนั้น บทเพลงนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศสำหรับบทประพันธ์เพลงยอดเยี่ยมในปี 1974 ของสมาคมทอมโบนโลก บทเพลงนี้มีองค์ประกอบอยู่ 2 ท่อน ท่อนแรก Andante ท่อนที่ 2 Vivace e giocoso บทเพลงนี้เป็นการแสดงเดี่ยวโดยมีวงทอมโบนเป็นผู้บรรเลงประกอบ บทเพลงนี้ใช้รูปแบบการประพันธ์เหมือนกับ Gustav Holst ทำให้ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องทอมโบนกับวงทอมโบนด้วย เพราะน้ำเสียงของเครื่องที่คล้ายกัน และทักษะของการร่วมบรรเลงเป็นวงทอมโบน บทเพลงนี้จะแสดงเสียงของทอมโบนอย่างชัดเจนจากความสัมพันธ์รวมทั้งคุณสมบัติต่าง ๆ ของทอมโบน

2.3.6 บทเพลง Sonata for Trombone and Brass Band โดย Derek Bourgeois

บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band ประพันธ์ขึ้นในปี 1998 โดยประพันธ์ให้กับนักทอมโบนชาวอเมริกันชื่อว่า Don Lucas มีการแสดงครั้งแรกที่ Birmingham ในวันที่ 19 พฤษภาคม ปี 2000 เป็นบทเพลงที่มีความสมัยใหม่ประกอบกับเพลงทอมโบนในยุคโรแมนติกผสมอยู่ด้วยกัน ผู้ประพันธ์เข้าใจในเครื่องดนตรีทอมโบนเป็นอย่างมาก มีการใช้เทคนิคของเครื่องทอมโบนอย่างมาก เช่นการใช้ Glissando เป็นเอกลักษณ์ที่เด่นของเครื่องทอมโบน บทเพลงนี้ถือเป็นหนึ่งในบทประพันธ์เพลงที่เป็นการแสดงเดี่ยวทอมโบนร่วมกับวงเครื่องลมทองเหลือง บทประพันธ์เพลงนี้ ผู้ประพันธ์ให้ความสำคัญกับเทคนิคของเครื่องทอมโบนไว้อย่างมากเช่น การเล่นทอมโบนในรูปแบบต่าง ๆ ผสมผสานกับการประสานเสียง การจัดวางทำนองร่วมกับวงเครื่องลมทองเหลืองอย่างมีความกลมกลืนและผสมผสานเข้ากับวิธีการประพันธ์เพลงทำให้เกิดสีสันมาก ก่อให้เกิดความน่าสนใจในการฟังซึ่งจะสามารถเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษา ทั้งในฐานะผู้ประพันธ์เพลง และผู้เล่นเครื่องทอมโบนที่สนใจในบทประพันธ์เพลงรูปแบบนี้ บทเพลงนี้ยังไม่มีเคยมีผู้นำมาแสดงในประเทศไทย บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band ประกอบไปด้วย 4 ท่อนที่แตกต่างกัน ท่อนที่ 1 Allegro con brio ท่อนที่ 2 Allegro scherzando ท่อนที่ 3 Adagio cantabile ท่อนที่ 4 Allegretto con fuoco บทเพลงนี้ถือว่าเป็นเพลงใหม่สำหรับในประเทศไทย และยังไม่มีผู้นำออกมาแสดงมากนักในต่างประเทศ บทเพลงนี้ทำให้ได้ศึกษาด้านการรวมวง และใช้วงเครื่องลมทองเหลืองเป็นวงบรรเลงประกอบมากกว่า 30 ชิ้น ทำให้รู้ขั้นตอนบริหารเวลาในการซ้อมกับผู้ร่วมแสดงที่มีจำนวนมาก ได้ศึกษาในระดับเสียง ความยาวเสียง และคุณภาพเสียง แต่ละท่อนล้วนแต่มีการปรุงแต่งจากผู้ประพันธ์มาเป็นอย่างดีรวมถึงด้านคุณสมบัติของเพลงที่เกี่ยวข้องกับเวลา คือ เรื่องของความเร่งจังหวะ อัตรารวด และจังหวะในแต่ละท่อน ซึ่งแต่ละท่อนแตกต่างกันไป โดยมีทั้งจังหวะผสม และจังหวะปกติทั่วไป ทำให้เพลงนี้มีความหลากหลายมากต่อการเรียนรู้ และศึกษาทำความเข้าใจให้เข้าถึงองค์ประกอบดนตรีอย่างถ่องแท้ และการรับรู้ในคุณภาพของความไพเราะของทำนองเพลงนี้ ทำให้ผู้เล่นได้รับประสบการณ์ในการเล่น และการแสดงอย่างสมบูรณ์

2.4 เนื้อหาสาระของบทประพันธ์เพลงที่เลือกใช้ในการแสดง

2.4.1 บทเพลง Sonata in E Minor โดย Benedetto Marcello

2.4.1.1 ชีวิตประวัติของ Benedetto Marcello

Benedetto Maecello เกิดวันที่ 31 กรกฎาคม ในปี 1686 อยู่ในช่วงยุคบาโรก Benedetto Maecello เป็นชาวอิตาลีเลียน เกิดที่เมืองเวนิส โดยเกิดในครอบครัวของชนชั้นสูง นอกเหนือจากการเป็นนักประพันธ์เพลงแล้วยังเป็นนักเขียน อาจารย์ ทนายความ และผู้พิพากษา เริ่มศึกษาด้านดนตรีกับ Francesco Gasparini และ Antonio Lotti แต่ภายหลังพ่อของเขาต้องการให้เป็นผู้พิพากษา โดยเริ่มศึกษาวิชากฎหมาย และดนตรีไปพร้อมกัน ในชีวิตของเขาได้เป็นทั้งผู้พิพากษา และนักประพันธ์เพลง ในปี 1711 เข้าร่วมเป็นสมาชิกสภารัฐบาลกลางของเมืองเวนิส ในปี 1730 เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายอำเภอที่เมือง Pula แต่ภายหลังจากนั้นสุขภาพเริ่มไม่ดีเพราะสภาพอากาศในขณะนั้น และได้ปลดเกษียณในภายหลัง หลังจากนั้นอีกแปดปีได้เสียชีวิตในวันที่ 24 กรกฎาคมในปี 1839 หลังจากนั้นมึ้นักประพันธ์ชาวเยอรมันชื่อ Joseph Joachim Raff นำชีวิตของ Benedetto Maecello ไปประพันธ์เป็นโอเปร่าโดยเนื้อเรื่องจะเกี่ยวกับการที่ Benedetto Maecello ใช้ชีวิตอย่างอิสระทั้งการเป็นนักประพันธ์เพลง และผู้พิพากษา

ด้านดนตรี Benedetto Maecello ประพันธ์ดนตรีหลากหลาย ประกอบไปด้วย church music, oratorios, solo cantatas กว่า 100 บท duets sonatas concertos และ symphonies เขาอยู่ร่วมสมัย และเป็นเพื่อนกับนักประพันธ์เพลงชื่อดังในยุคนั้นคือ Antonio Vivaldi ในขณะที่เป็นนักประพันธ์เพลง ได้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยึดจำโดยบทเพลง Estro poetico - armonico เป็นบทเพลงสดชาลัม เพลงนี้เป็นเพลงร้องร่วมกับแนว figured bass ใช้การเดี่ยวเครื่องดนตรีในโอกาสต่าง ๆ มีการแปลความในบทสดเป็นภาษาอิตาลีโดยเพื่อนของเขาชื่อ G. Giustiniani บทเพลงนี้แพร่หลายไปถึงประเทศอังกฤษโดยมี John Garth ผู้นำไปเผยแพร่ และเปลี่ยนแปลงเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษ

ด้านงานเขียนเขาได้เขียนแสดงความคิดเห็นต่อดนตรี และโอเปร่าในขณะนั้นลงบนแผ่นพับซึ่งเป็นการเขียนโดยไม่แสดงชื่อลงไปด้วย ตีพิมพ์ออกมาไม่มากนัก แต่มีค่าช่วยให้ผลงานทางด้านโอเปร่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก

ดนตรี และรูปแบบของบทประพันธ์ของ Benedetto Maecello มักจะมีลักษณะพิเศษเกี่ยวกับจินตนาการ และเทคนิคที่ดี รวมไปถึงการใช้ลีลาสอดประสานแนวทำนองที่ดีด้วย

2.4.1.2 บทเพลง Sonata in E Minor

ท่อนที่ 1 Adagio เขียนในสียงคีตลักษณ์ท่อนเดียว

ในท่อนแรกของบทเพลงนี้อยู่ในจังหวะ Adagio และอยู่ในกุญแจเสียง E minor โดยที่ท่อนแรกอยู่ในสียงคีตลักษณ์ท่อนเดียวโดยเป็นบทเพลงท่อนสั้น ๆ มีประโยคถามตอบชัดเจน และมีการจบท่อนอย่างชัดเจนด้วยเคเดนซีปิดแบบสมบูรณในกุญแจเสียง E major

ท่อนที่ 2 Allegro เขียนในสียงคีตลักษณ์สองตอน

A	B
เริ่มจากห้องแรกจนถึงห้องที่ 11 และจะมีการย้อนกลับไปตอนต้นอีกครั้ง	เริ่มจากห้องที่ 12 ไปจนจบ

ตอน A เริ่มจากห้องแรกจนถึงห้องที่ 11 เริ่มในกุญแจเสียง G major ในตอน A ยาว 11 ห้องแบ่งเป็น 2 ประโยค โดยประโยคแรกเน้นคอร์ดโทนิคในกุญแจเสียง G major และมีการเปลี่ยนเสียงประสานเป็นคอร์ดโดมิแนนท์ และจบตอน A ด้วยเคเดนซีปิดแบบสมบูรณในกุญแจเสียง G major มีการย้อนกลับไปเริ่มต้นอีกครั้งโดยไม่มีการเปลี่ยนทำนอง ตอน B เริ่มจากห้องที่ 12 ถึงห้องที่ 30 ซึ่งเป็นห้องสุดท้ายของบทเพลงอยู่ในกุญแจเสียง D major โดยมีความสัมพันธ์เป็นโดมิแนนท์ บทเพลงในท่อนนี้เป็นสียงคีตลักษณ์สองตอน ทำนองในตอนแรกกับตอนที่สองเป็นทำนองเดียวกันแต่ทำนองในตอนสุดท้ายเป็นทำนองที่ต่างกันออกไป ลักษณะของเพลงเช่นนี้ถูกเรียกว่าปลายเปิด (Open - ended) บทเพลงท่อนนี้ใช้วิธีการซ้ำในท่อนแรกทำให้เพลงยาวขึ้น

ท่อนที่ 3 Largo เขียนในสียงคีตลักษณ์ท่อนเดียว

ท่อนที่ 3 เริ่มในกุญแจเสียง G major บทเพลงอยู่ในจังหวะ Largo แต่เนื่องจากทำนองที่มีการเคลื่อนที่ของโน้ตมาก และอยู่ในอัตราส่วน 3/8 ทำให้ฟังดูคล้ายลักษณะเพลงวอลซ์ จังหวะของเพลงจะไม่ซ้ำมีความกระฉับกระเฉง โดยจังหวะของท่อนนี้อยู่ในบรรยากาศที่ร่าเริงสนุกสนานเป็นจังหวะเต้นรำแบบมินูเอ็ต

ท่อนที่ 4 Allegretto เขียนในสังคีตลักษณะสองตอน

A	B
เริ่มจากห้องแรกจนถึงห้องที่ 17 และ จะมีการย้อนกลับไปตอนต้นอีกครั้ง	เริ่มจากห้องที่ 18 ถึงห้องที่ 43

ท่อนสุดท้ายของบทเพลงนี้อยู่ในจังหวะ Allegretto อยู่ในกุญแจเสียง E minor ลักษณะคล้ายกับท่อนที่ 2 โดยตอน A เริ่มจากห้องแรกจนถึงห้องที่ 17 ในกุญแจเสียง E minor ตอน A จะยาว 18 ห้องแบ่งเป็น 2 ประโยค ประโยคแรกเน้นคอร์ดโทนิคในกุญแจเสียง E minor จบตอน A แบบ Picardie Third (G major) มีการย้อนกลับไปเริ่มต้นอีกครั้งโดยใช้ทำนองเดิม ตอน B เริ่มจากห้องที่ 18 ถึงห้องที่ 43 โดยตอน B เริ่มขึ้นมาในกุญแจเสียง G major ในห้องที่ 18 และกุญแจเสียง E minor กลับมาในห้องที่ 30 บทเพลงในท่อนนี้เป็นสังคีตลักษณะสองตอนเหมือนท่อนที่ 2 เพราะทำนองในตอนแรกกับตอนที่สองเป็นทำนองเดียวกันแต่ทำนองในตอนสุดท้ายเป็นทำนองที่ต่างกันแต่จะต่างจากท่อนที่ 2 ตรงที่ท่อนสุดท้ายจบในกุญแจเสียง E minor

2.4.1.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง

2.4.1.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม

บทเพลง Sonata in E minor เป็นบทเพลงที่อยู่ในยุคบาโรก สำหรับเดี่ยวเครื่องดนตรี ประกอบด้วยหลายท่อนในอัตราความเร็ว และลีลาต่างกันโดยมีเปียโนบรรเลงประกอบ อยู่ในสังคีตลักษณะแบบหลายท่อน (Multimovement form) ส่วนใหญ่บทเพลงนี้เป็นการบรรเลงทำนองที่ซ้ำไปมาแต่จุดที่น่าสนใจการใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่นการใช้โน้ตประดับ (Ornament) โน้ตสะบัดต่าง ๆ (Graces) ดังนั้นควรทราบเทคนิคเกี่ยวกับโน้ตประดับทั้งหลายเช่น Essential Ornaments

- The Trill

Cadential Trills

- The Groppo หรือ Groppetto
- The Fast Trill
- The Modent
- The Inverted Modent

Compound Trills (Ornament with Trills)

- The Turn – trill

- The Slide – trill
- The Modent – trill
- The Italian double trill

Graces

- The Vorschlag
- The Anticipation
- The Appoggiatura
- The Slide
- The Turn
- The Arpeggios
- Broken Arpeggios
- Stepwise Movement – Scale
- The Notes Inegales – Uneven Notes
- Passagi (Passage Work)
- The Cadenza
- The Vibrato

2.4.1.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง

บทเพลง Sonata in E minor ประกอบด้วย 4 ท่อนที่แตกต่างกัน ท่อนแรก Adagio ทำนองแรกจะเริ่มด้วยทริลบนบรรเลงประโยคหลักที่อยู่ในกุญแจเสียง E minor โดยมีเปียโนไลล์เพิ่มความน่าสนใจ แนวทำนองดำเนินไปเรื่อย ๆ โดยมีการสอดรับกันระหว่างทริลบนกับเปียโนตลอดทั้งเพลงและจบลงอย่างแผ่วเบา

ท่อนที่ 2 Allegro อยู่ในกุญแจเสียง G major แนวทำนองมีความสดใสประกอบด้วยทำนองแบบซ้ำไปมา มีการไลล์เสียงโดยการมีโน้ตนอกคอร์ดด้วย ในท่อนนี้มีการกำหนดความดังเบาของเสียงมากกว่าท่อนแรก แต่ช่วงมีความดังเบาชัดเจนเป็นเสน่ห์ของท่อนนี้ จังหวะกระชับ สดใส และมีพลังมีการล่อกันของทริลบนกับเปียโนตลอดเพลง ท่อนนี้ควรที่จะเล่นโน้ตเบาสบาย (Leggiero) ส่วนใหญ่เป็นการไลล์เสียง และเป็นการเล่นทำนองด้วยความรวดเร็ว

ท่อนที่ 3 Largo มีเครื่องหมายประจำจังหวะเป็น 3/8 อยู่ในกุญแจเสียง G major มีลักษณะนุ่มนวลเบา และให้ความรู้สึกเหมือนเพลงเดินรำใน การเล่นโน้ตจะไม่สั้นเหมือนท่อนที่ผ่านมา ควรเล่นโดยให้ความรู้สึกเป็น Legato ตลอดเพลง

ท่อนที่ 4 Allegretto ท่อนนี้จะช้ากว่าท่อนที่ 2 เล็กน้อย มีการกลับมาของกุญแจเสียง E minor ที่ใช้ในท่อนแรก ทำนองหลักมีลักษณะไพเราะง่ายต่อการจดจำเพราะส่วนใหญ่เป็นรูปแบบ จังหวะที่ซ้ำกันโน้ตในท่อนนี้ควรเล่นเหมือนท่อนที่ 2 อัตราโน้ตมีการใช้จังหวะ 6/8 ในเครื่องหมายประจำ จังหวะ 3/4 จึงควรให้ความสำคัญกับโน้ตจังหวะสำคัญของอัตราจังหวะ 6/8

2.4.1.4 ข้อเสนอแนะ

บทเพลงนี้จะมีทั้งหมด 4 ท่อน แต่ละท่อนต่างกันออกไป ควรเข้าใจอารมณ์เพลงของยุค บาโรก และใช้น้ำหนักของเสียงที่เหมาะสม หากใช้น้ำหนักเสียงแบบยุคโรแมนติกที่คุ่นเคยจะรุนแรงไป เห็นได้ชัดจากท่อนที่ 2 ถ้าใช้เสียงที่ไม่ทะมัดทะแมงเสียงที่ออกมาจะไม่ชัดเจนเพราะโน้ตมีการเคลื่อนที่ มากและค่อนข้างเร็ว ควรซ้อมจากจังหวะช้า ๆ ก่อน และเริ่มเร็วขึ้น ปัญหาที่ควรระวังคือบทเพลงนี้ดั้งเดิม แต่งขึ้นสำหรับเครื่องเชลโล่ทำให้ประโยคของเพลงต่อเนื่องกันไปตลอดไม่ค่อยมีการหยุดพัก เมื่อนำมา เรียบเรียงใหม่สำหรับเครื่องลม การหายใจจึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญ ผู้เล่นบางคนอาจตัดโน้ตบางตัวเพื่อ หายใจ ดังนั้นควรกำหนดที่หายใจให้ดี การฟังเพลงที่บรรเลงโดยเชลโล่ซึ่งเป็นต้นฉบับทำให้ผู้เล่นสามารถ เข้าใจในการแสดงอารมณ์มากขึ้น และนำมาประยุกต์ใช้กับทอมน้อยง่ายขึ้น เพราะเสียงเชลโล่มีความ นุ่มนวลอ่อนหวาน

2.4.1.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง

2.4.1.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1

จากแบบฝึกหัดเห็นว่ามีรูปแบบของการไล่นโน้ต และ Articulation แบบต่าง ๆ ในการซ้อม ผู้บรรเลงควรเลือกรูปแบบใดแบบหนึ่ง และบรรเลงแบบนั้นจนจบแบบฝึกหัด ควรเริ่มซ้อมจาก

จังหวะช้า ๆ และไม่ดังมาก การซ้อมแบบฝึกหัดนี้ควรเปลี่ยนบันไดเสียงไปเรื่อย ๆ ทั้งเมเจอร์ และไมเนอร์ นอกจากนี้ควรกำหนดความดังเบาให้แตกต่าง แบบฝึกหัดนี้จะทำให้ผู้บรรเลงสามารถเล่นโน้ตในบันไดเสียงต่าง ๆ อย่างคล่องแคล่ว และแม่นยำ

2.4.1.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2

แบบฝึกหัดนี้เป็นรูปแบบการไล่โน้ตที่เป็นขั้นคู่แบบในเพลง ควรซ้อมในทุก Articulation ทุกบันไดเสียงโดยเริ่มจากการซ้อมช้า ๆ และเบาก่อน ในช่วงแรกอาจเลือกใช้ Articulation แบบไม่ตัดลิ้น เป็นการตรวจสอบวิธีการใช้ลม และตำแหน่งเสียง

2.4.1.6 รูปแบบและวิธีการแสดง

แสดงโดยการบรรเลงเดี่ยวทอมนโบนประชันกับเปียโน

2.4.2 บทเพลง Sang Till Lotta โดย Jan Sandström

2.4.2.1 ชีวิตประวัติของ Jan Sandström

Jan Sandström เกิดวันที่ 25 มกราคม ปี 1954 ที่หมู่บ้าน Vilhelmina เมือง Lapland และเติบโตในเมือง Stockholm ประเทศสวีเดน เริ่มต้นศึกษาด้านดนตรีอย่างจริงจังในเมือง Stockholm กับอาจารย์ชื่อ Valdemar Söderholm ในปี 1974 – 1976 ได้ศึกษาต่อที่ University School of Music of Piteå ในปี 1978 – 1982 ได้ศึกษาต่อที่ Royal Academy of Music ในเมือง Stockholm ศึกษาทางด้าน ทฤษฎีดนตรี และการประพันธ์เพลงกับ Gunnar Bucht, Brian Ferneyhough และ Pär Lindgren ในปี 1985 เขากลับมาเป็นอาจารย์ที่ University School of Music of Piteå โดยสอนวิชาทางด้านทฤษฎี ดนตรีและการประพันธ์เพลง ผลงานที่ทำให้มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ The Motorbike Concerto for Trombone and Orchestra (1988 – 1989) โดยผลงานนี้แพร่หลายไปทั่วโลก มีการแสดงคอนเสิร์ต มากกว่า 600 ครั้งนับตั้งแต่แสดงครั้งแรกในปี 1989 นอกจากบทประพันธ์สำหรับบรรเลงเดี่ยวแล้วเขายัง

มีผลงานทางด้านวงดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าหรือเครื่องสาย วงร้องประสานเสียง อุปรากร บทเพลงสำหรับ ออกอากาศวิทยุ วงออร์เคสตรา และประพันธ์เพลงสำหรับเดี่ยวเครื่องดนตรีให้กับศิลปินบางคน โดยเฉพาะเช่น The second trombone concerto Don Quixote (1994) สำหรับ Christian Lindberg และ the two trumpet concertos (1987 and 1992/96) สำหรับ Håkan Hardenberger นอกจากการเล่นดนตรีแล้วจะมีการร้อง พูด หรือทำการแสดงประกอบไปด้วย ผลงานสำหรับวงคอร์ด และอุปรากรที่มีชื่อเสียงที่ทำให้โลกรู้จักคือ Det är en ros utsprungen (Es ist ein Ros; 1990) ประพันธ์จากจิตศรัทธาในคริสต์ศาสนา ถือว่าเป็นผลงานที่บริสุทธิ์เรียบง่าย นอกจากนี้ยังมีงานประพันธ์ที่ถือว่าตรงกันข้ามกับรูปแบบบทประพันธ์ที่กล่าวมาในข้างต้น มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบมินิมัล และมีการใช้รูปแบบของดนตรีแบบตะวันออก (Eastern philosophy) และดนตรีระบบซีเรียล (Serialism) หลายปีที่ผ่านมาเขาได้คิดค้น และค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องของ overtone harmony เรื่องเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับ นอกจากนี้ยังมีบทประพันธ์เพลงสำหรับ Music Theatrical เช่น Don Quixote และ The Opera Macbeth 2 ที่จะมีการบรรเลงดนตรี และบทแสดงไปด้วย หรือ Motorbike Concerto ที่มีการบรรเลงดนตรี และเปิดวิดีโอฉายภาพด้วย

ผลงานของ Jan Sandström มีหลายรูปแบบเช่น การบรรเลงดนตรีเพียงอย่างเดียวไปถึงการแสดงประกอบ โดยมีแนวความคิดว่าบทประพันธ์เพลงเปรียบเสมือนการสำรวจด้านต่าง ๆ ในชีวิตของตัวเอง และส่งความรู้สึกนี้ผ่านบทประพันธ์ให้ผู้อื่นรับรู้อยู่เสมอ

2.4.2.2 บทเพลง Sang Till Lotta

เพลง Sang Till Lotta ประพันธ์ในปี 1990 โดยใช้เทคนิคการประพันธ์แบบดนตรีมินิมัล ซึ่งโดยจะมีแนวทำนองที่ซ้ำเดิมทั้งเพลง ใช้โน้ตหลักไม่กี่ตัว และใช้การซ้ำกันของรูปแบบจังหวะ บทเพลงนี้อยู่ในระบบอิงกุกุญแจเสียงโดยอยู่ในบันไดเสียง B^b Major เหมือนกันทั้งตอนต้น และจบ ในช่วงที่เปียโนบรรเลงประกอบจะมีโน้ต F เป็นศูนย์กลางเสียง ส่วนโน้ตตัวแรก และตัวสุดท้ายของทอมโบนจึงเป็นโน้ตตัวเดียวกันคือตัว F

2.4.2.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง

2.4.2.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม

Sang Till Lotta เป็นบทเพลงที่มีเทคนิคไม่ยากนักโดยเทคนิคที่ใช้ถือเป็นเทคนิคพื้นฐานคือการบรรเลงโน้ตให้เบา และคงที่ ถ้าผู้บรรเลงไม่สามารถบรรเลงโน้ตให้เบา จะไม่สามารถบรรเลงบทเพลงนี้ได้ เพราะในช่วงต้นมีบรรเลงขึ้นมาแบบเบา และต้องใช้เสียงที่มีความละมุนจากนั้นค่อย ๆ ดังขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงตอนท้ายจึงกลับมาเบาคล้ายกับตอนต้นอีกครั้ง

2.4.2.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง

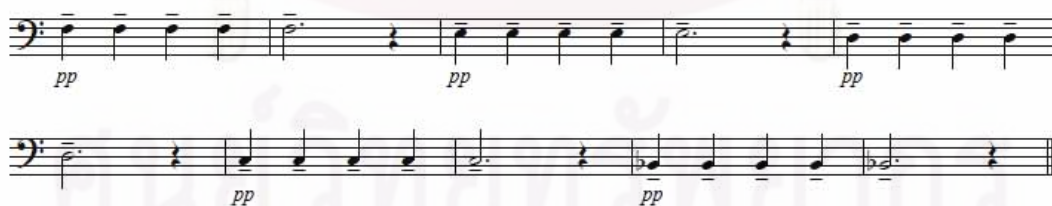
Sang Till Lotta เป็นเพลงที่ใช้เทคนิคการประพันธ์แบบมินิมัล จึงมีแนวทำนองไม่มาก การบรรเลงเพลงนี้ต้องอาศัยตัวช่วยอื่นเข้ามาช่วยเพิ่มขึ้นเช่น ความดังเบา ความเร่ง และกรวยืดในช่วงทำนอง การให้ความสำคัญในการออกเสียงโน้ต ตัวเริ่มต้นทำนองของทุกครั้ง การนำเสนอทำนองหลักของผู้เดี่ยวทรมอบโนกับเปียโนซึ่งผลัดกันเป็นทำนองที่สำคัญของเพลง และมีการปรับเปลี่ยนไปตามท่อนต่าง ๆ ตลอดทั้งบทเพลง ในเพลงนี้ไม่มีการใช้อัตราจังหวะแบบยืดหยุ่น (Rubato) แต่ผู้บรรเลงอาจใช้อัตราจังหวะแบบยืดหยุ่นไปตามอารมณ์เพลง ดังเช่นลักษณะการบรรเลงของนักทรมอบโนชื่อ Stefan Schulz ในตอนจบลากโน้ตยาว และให้เปียโนบรรเลงช้าลง

2.4.2.4 ข้อเสนอนแนะ

เนื่องจากบทเพลงนี้ไม่มีเทคนิคที่พิเศษมากนัก แต่ให้ความสำคัญกับด้านทำนองเป็นหลัก ทำนองของเพลงนี้ต้องเล่นแบบเรียบร้อยละมุนละไม และมั่นคงต่อเสียง ในตอนต้นจะมีการออกเสียงแบบเบามาก ผู้บรรเลงควรเล่นแนวทำนองแบบเบาบาง แบบฝึกหัดในการฝึกซ้อมต่อการออกเสียง เช่นการไล่บันไดเสียงแบบเบา ๆ โดยการตัดลิ้น และไม่ตัดลิ้น จากนั้นลองนำทำนองของบทเพลงมาซ้อมแบบไม่ตัดลิ้นให้คุ้นเคย เมื่อเริ่มคุ้นเคยแล้วให้ลองบรรเลงทั้งบทเพลง เมื่อบรรเลงได้ดีแล้วให้ลองบรรเลงตาม Articulation ของบทเพลงที่กำหนดโดยผู้บรรเลงจะรู้สึกถึงความพอดีของการออกเสียง รวมไปถึงการตัดลิ้นในช่วงต่อของเสียงที่ไม่รุนแรงด้วย

2.4.2.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง

2.4.2.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1

แบบฝึกหัดที่ 1 ผู้บรรเลงควรเริ่มจากจังหวะช้า ๆ และตัดลิ้นให้เสียงต่อเนื่องกันมากที่สุด อาจจะใช้การตัดลิ้นไปตรงกลางเพดานปากซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่ช่วยให้เสียงมีความละมุนมากขึ้น ผู้บรรเลงควรซ้อมแบบฝึกหัดนี้โดยเปลี่ยนบันไดเสียงไปเรื่อย ๆ

2.4.2.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2

แบบฝึกหัดที่ 2 มีการเขียนเครื่องหมาย legato เพิ่มเข้ามา เพื่อให้ผู้บรรเลงได้ฝึกการบรรเลงโน้ตให้ต่อเนื่องกัน เนื่องจากเพลง Sang Till Lotta ไม่มีการเขียนเครื่องหมาย legato กำหนดไว้ แต่ผู้บรรเลงจึงควรใช้เสียงที่มีความละมุน และต่อเนื่อง นอกจากนี้แบบฝึกหัดที่ 2 ทำให้ผู้บรรเลงจำความรู้สึกของการเคลื่อนที่ของเสียง เมื่อผู้บรรเลงซ้อมแบบฝึกหัดนี้จนคล่องแล้วให้ลองนำไปใช้ในบทเพลง

2.4.2.6 รูปแบบและวิธีการแสดง

แสดงโดยการบรรเลงเดี่ยวทรมอมโบนประชันกับเปียโน

2.4.3 บทเพลง Concerto per Trombone โดย Nino Rota

2.4.3.1 ชีวิตประวัติของ Nino Rota

Nino Rota เกิดที่เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ปี 1911 ในครอบครัวนักดนตรี เริ่มเรียนเปียโน และทฤษฎีดนตรีรวมไปถึงประวัติศาสตร์กับมารดา ได้ฉายแววในการบรรเลงดนตรีตั้งแต่วัยเด็ก มารดาของเขาจดบันทึกไว้ตอนอายุ 8 ขวบ เขาสามารถบรรเลงเปียโนโดยด้นสดได้ และยังเริ่มประพันธ์บทเพลงด้วย โดยเริ่มประพันธ์เพลงที่มีเนื้อร้องเกี่ยวกับศาสนาสำหรับกลุ่มนักร้องและวงดุริยางค์ บทเพลงสำหรับวงขับร้องประสานเสียง และบทเพลงสำหรับวงออร์เคสตรา ซึ่งสร้างความประหลาดใจให้แก่บิดาเป็นอย่างมาก เมื่ออายุ 12 ปี สามารถเข้าเรียนในวิทยาลัยดนตรีเมืองมิลาน และแต่งเพลงศาสนา โดยศึกษากับ Orefice และ Pizzetti จากนั้นย้ายไปอยู่ที่โรมในปี 1926 และศึกษากับ Alfredo Casella at the จนจบด้านการประพันธ์เพลงที่ Accademia di S Cecilia ในปี 1930 จากคำแนะนำของวาทยกรชื่อดัง Arturo Toscanini ช่วงระหว่างปี 1930- 1932 ได้เข้าศึกษาเพิ่มเติมที่สถาบันเคอร์ติส ที่ฟิลาเดลเฟีย และเรียนการอำนวยเพลงกับ Fritz Reiner เรียนอยู่จนถึงปี 1932 การที่อยู่ในประเทศอเมริกาทำให้มีโอกาสพบกับคีตกวีอเมริกันชื่อดังคือ Aaron Copland และ George Gershwin และยังสนใจในดนตรีสมัยนิยมของอเมริกันด้วย (American Popular Songs) หลังจากนั้นได้เดินทางกลับมาที่มิลานอีกครั้ง และได้รับปริญญาด้านวรรณกรรมจากมหาวิทยาลัยมิลาน ในปี 1937 ได้เริ่มงานเป็นอาจารย์สอนที่ Toranto music school ผลงานดนตรีในช่วงนี้ส่วนใหญ่ประเภทเชมเบอร์มิวสิก และบทประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดีจากนักวิจารณ์ และผู้ฟัง หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองชื่อเสียงของเขาเป็นที่กล่าวขานน้อยลง และผู้คนรู้สึกว่บทเพลงล้ำสมัยแต่สิ่งที่เข้า

มาทดแทนบทประพันธ์แบบคลาสสิกคือการเริ่มเข้าสู่ศิลปะภาพยนตร์ในฐานะนักประพันธ์เพลงประกอบ แต่อีกด้านหนึ่งยังคงประพันธ์เพลงในลักษณะคลาสสิกซึ่งกลับมามีชื่อเสียงอีกครั้ง นอกจากนี้ยังได้สอนดนตรีที่สถาบันดนตรีเมืองบารีส์ด้วย จนเป็นที่รู้จักผู้ว่าการสถาบันยาวนานตั้งแต่ปี 1950 – 1977 มีการประพันธ์เพลงประกอบภาพยนตร์เอาไว้ถึง 157 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นจะเป็นผู้กำกับชาวอิตาลีเช่น Luchino Visconti, Federico Fellini และ Franco Zeffirelli เขาได้ถึงแก่กรรมที่กรุงโรมในวันที่ 10 เมษายน ปี 1979 ผลงานทั้งหมดมี 190 โอปุซ แบ่งเป็นอุปรากร 22 เรื่อง บทเพลงศาสนา ประเภทออราทอรีโอ บัลเลตซิมโฟนี 4 บท เปียโนคอนแชร์โต้ และเชลโล่คอนแชร์โต้อย่างละ 3 บท และมีคอนแชร์โต้สำหรับเครื่องดนตรีอื่น ๆ เช่น ทรอมโบน ฮาร์พ และบาสซูน รวมไปถึงดนตรีประกอบละคร เพื่อนสนิทคนหนึ่งกล่าวถึง Nino Rota ไว้ว่า เขาสามารถบรรเลงเปียโนเป็นธรรมชาติมาก มีหลายคนเห็นเขาอยู่กับเปียโนตลอดเวลา ทำให้ได้เห็นรูปแบบบทประพันธ์ที่มีความสมัยใหม่มากเช่น ลักษณะของจังหวะ และด้านคีตลักษณ์ ภาพยนตร์เรื่อง The Godfather เป็นหนึ่งในงานที่มีชื่อเสียงที่โด่งดังที่ทำให้ Nino Rota ประพันธ์ไว้ในบทเพลงประกอบภาพยนตร์

2.4.3.2 บทเพลง Concerto per Trombone

ท่อนที่ 1 Allegro giusto เขียนในสียงคีตลักษณ์โซนาตา

Introduction	Exposition		Development	Recapitulation		Coda
เริ่มจาก	Theme I	Theme II	ตั้งแต่	Theme I	Theme II	ตั้งแต่
ตอนต้นถึง	ตั้งแต่	ตั้งแต่	หมายเลข	ตั้งแต่	ตั้งแต่	หมายเลข
หมายเลข 1	หมายเลข	หมายเลข	8 - 11	หมายเลข	หมายเลข	18
	1 - 4	6 - 8		11 - 13	13 - 18	ไปจนจบ

บทเพลงในท่อนแรกนี้เริ่มต้นโดยเปียโน และทรอมโบนตั้งแต่ในห้องแรกจนถึงหมายเลข 1 เป็นการนำทำนองหลักที่ 1 ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่ตอนนำเสนอ โดยเริ่มตั้งแต่ตอนต้นถึงห้องหมายเลข 1 อยู่ในกุญแจเสียง D^b major เป็นการนำเสนอท่อนที่ 1 จากหมายเลข 1 – 3 และมีการผลัดเปลี่ยนกันของทำนองของทำนองหลักที่ 1 ระหว่างทรอมโบน และเปียโนในกุญแจเสียง B^b major ในห้องหมายเลข 4 และในห้องหมายเลข 4 – 6 เป็นช่วงเชื่อมไปยังทำนองหลักที่ 2 ในช่วงของการนำเสนอ เริ่มที่หนึ่งห้องก่อนหมายเลข 6 โดยเป็นการบรรเลง Motif และบรรเลงสลับกันในการทำนองระหว่างเปียโน และทรอมโบนจนตลอดไปเรื่อย ๆ จนถึงหมายเลข 8 จึงเป็นการจบในช่วงการนำเสนอ และเป็นการเริ่มเข้าสู่ช่วงการพัฒนา โดยที่ช่วงการพัฒนานี้จะเริ่มที่หมายเลข 8 โดยใช้การกลับมาของ motif ของทำนองหลักที่ 1 และ 2 ช่วง

Development หมายเลข 10 จะอยู่ในกุญแจเสียง B^b major เป็นช่วงของการ Retransition ระหว่าง Development ไปจนถึง Recapitulation ในหมายเลข 11 การ Recapitulation เป็นการกลับมาของทำนองหลักแรกซึ่งจะอยู่ในกุญแจเสียง G major ในทำนองหลักที่ 2 เริ่มจาก 4 ห้องหลังจากหมายเลข 13 โดยแนวทอมโบนจะบรรเลงทำนองหลักที่ 2 เพียงเครื่องเดียว และเปียโนเริ่มบรรเลงทำนองหลักที่ 2 เข้ามาอีกครั้งโดยสลับกับทอมโบนในห้องที่ 15 ไปเรื่อย ๆ จนถึงหมายเลข 18 เป็นช่วง Coda โดยที่สิบสองห้องสุดท้ายจะมีการเปลี่ยนเครื่องหมายจังหวะเป็น 3/8 ด้วย

ท่อนที่ 2 Lento, ben rit mato เขียนในสังคีตลักษณ์แบบสองตอน

Introduction	A	B	A'	B'
เริ่มจากตอนต้นถึงหมายเลข 1	หมายเลข 1-2	หมายเลข 3-6	หมายเลข 8-9	หมายเลข 9 จนจบ

ท่อนที่ 2 เริ่มต้นโดยเปียโนบรรเลงโน้ตตัวเข็บตึงหนึ่งชั้นประจูดต่อด้วยโน้ตเข็บตึงสามชั้น โดยการบรรเลงที่ให้ความรู้สึกเท่ากันของทุกตัวโน้ต เริ่มต้นในระดับกุญแจเสียง F major ทำนองของตอน A อยู่ตรงหมายเลข 1 เป็นการเริ่มบรรเลงเข้ามาของทอมโบน เริ่มขึ้นมาในระดับกุญแจเสียง A^b major ต่อเนื่องไปจนถึงช่วงเชื่อมที่หมายเลข 2 จนนำไปสู่ทำนองตอน B ที่หมายเลข 3 มีการบรรเลงแบบ Cantabile อยู่ในกุญแจเสียง B^b minor หมายเลข 6 มีการ retransition กลับมาที่หมายเลข 6 – 8 เพื่อการกลับมาของท่อนทำนองตอน A' ซึ่งเป็นการกลับมาในกุญแจเสียง F major เหมือนกับตอนต้นอีกครั้ง จนถึงหมายเลข 9 โดยที่หมายเลข 9 เป็นการกลับมาของท่อนทำนองตอน B' อีกครั้งไปจบในท่อนที่ 2

ท่อนที่ 3 Allegro moderato เขียนในสังคีตลักษณ์รอนโด

A	B	A	C	A	D	A
เริ่มจากตอนต้นถึงหมายเลข 3	หมายเลข 4-8	หมายเลข 8-10	หมายเลข 10-12	หมายเลข 12-15	หมายเลข 15-18	หมายเลข 18 ไปจนจบ

ตอน A เริ่มจากจุดเริ่มต้นไปถึงที่หมายเลข 3 ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง C major มีการประพันธ์แนวทำนองให้เคลื่อนทำนองขาลง และเคลื่อนทำนองขาขึ้นในบันไดเสียงของทำนองในตอน A ในหมายเลข 2 เปียโนมีการบรรเลงทำนองของตอน A อีกครั้งเพื่อเป็นการนำไปสู่ท่อนเชื่อมที่หมายเลข 3 โดยท่อนเชื่อมนำไปยังตอน B มีการนำเสนอการบรรเลงในรูปแบบ Cantabile ในทำนองของทอมโบน

และนำเสนอรูปแบบการบรรเลงแบบเพลงเดินแถว (march) มีการกลับมาของตอน A อีกครั้งในสี่ห้อง หลังจากหมายเลข 8 ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง G major จนสองห้องหลังจากหมายเลข 10 แต่การกลับมาของ ตอน A นั้นสั้นมากกว่าปกติของในตอนต้น และหลังจากหมายเลข 10 มาสามห้องเป็นท่อน C มีการ นำกลับไปสู่ตอน A อีกครั้งหมายเลข 12 ในกุญแจเสียง B^b major มีการพัฒนาในด้านของลักษณะ จังหวะแบบสามพยางค์ของในทำนองของทอรัมโบนจนนำไปสู่ตอน D ที่หมายเลข 15 มีการนำเสนอ ทำนอง ในแนวขาลงในรูปแบบของ Arpeggios การใช้เทคนิคแบบ Lip Slur หลังจากตอน D จบมีการ Retransition ของเครื่องหมายประจำจังหวะ 2/4 อีกครั้งก่อนเครื่องหมายเลข 16 จะนำไปสู่ตอน A อีก ครั้ง ตรงนี้จึงมีการบรรเลงทำนองจากเปียโน และมีการบรรเลงผลัดกันกับของแนวทอรัมโบนที่หมายเลข 18 จนนำไปสู่ Coda ที่หมายเลข 20 ไปจบเพลง

2.4.3.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง

2.4.3.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อมและการบรรเลง

บทเพลงนี้เป็นเพลงที่สมัยใหม่ และผู้ประพันธ์เข้าใจในเครื่องดนตรีทอรัมโบนเป็นอย่างดี การตีความบทเพลงนี้ จึงควรอิงจากเทคนิคของเครื่องทอรัมโบนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังควรสังเกต และ ฟังในทำนองเปียโนด้วย การเน้นแสดงอารมณ์ เน้นทำนองที่สวยงามที่มักมีอยู่เกือบตลอดในบทเพลงนี้ จึงควรเป็นจุดที่สนใจด้วย หลักในการประพันธ์ส่วนใหญ่ของบทเพลงนี้เป็นการใส่เสียงประสานแต่ยังมีการนำหลักลีลาสอดประสานทำนองมาใช้ด้วย สังเกตในเวลาที่ทอรัมโบนบรรเลงสลับกับเปียโน อาจจะ เห็นได้ชัดกว่าถ้าบรรเลงเดี่ยวกับวงออร์เคสตราเพราะว่าบทเพลงนี้ดั้งเดิมคือการประพันธ์ให้ทอรัมโบน เดี่ยวประสานกับออร์เคสตรา นอกจากนี้มีการประสานเสียงแบบที่ไม่เข้ากันอยู่ในเพลงด้วย และมีการเน้น ไปที่รูปแบบของจังหวะในบทเพลงด้วย

2.4.3.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง

ในบทเพลงท่อนแรกทำนองจะเคลื่อนที่แบบกระโดดระหว่างชั้นคู่เสียง ทำให้การบรรเลง จุดนี้ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ มีการบรรเลงโมทีฟสลับไปมาในระหว่างทอรัมโบน และเปียโน ในท่อนที่ 2 การบรรเลงต้องดูทำนองเป็นส่วนใหญ่มีบางจุดที่สามารถยึดได้อย่างเช่นใน 2 ห้องก่อนท่อนที่ 3 ด้าน Dynamic ไม่ต้องดังจนเกินไป เพราะเพลงนี้แสดงกับเปียโน แต่แบบดั้งเดิมเป็นการแสดงกับวงออร์เคส ตรา ท่อนที่ 3 จากที่ได้ฟัง Christian Linberg บรรเลงบทเพลงนี้ ได้บรรเลงจังหวะเกินกว่าที่กำหนดจาก เดิมคือ 115 โดยบรรเลงอยู่ในจังหวะประมาณ 126 โดยผู้แสดงคิดว่าเร็วเกินไป จึงเลือกบรรเลงในจังหวะ ประมาณ 110 โดยประมาณแต่มีการเร่งในช่วงสุดท้ายคล้าย ๆ กัน

2.4.3.4 ข้อเสนอนั้นะ

บทเพลงนี้มีการตัดลิ้น และการเปลี่ยนเสียงพร้อมกันอย่างรวดเร็ว ผู้บรรเลงต้องฝึกฝน อยู่เป็นประจำในขณะที่บรรเลงเพลง แบบฝึกหัดประจำวันควรเริ่มฝึกจากจังหวะที่ช้ากว่าปกติจนเร็วกว่า ปกติจากนั้นกลับมามาหาจังหวะจริง วิธีนี้จะช่วยให้ปฏิบัติต่อเพลงนี้ด้วยคล่องขึ้น เนื่องจากเพลงนี้มี ช่วงเสียงที่กว้างมากจากต่ำไปหาสูง ควรฝึกแบบฝึกหัด Lip Slur อยู่เสมอเพราะแบบฝึกหัดนี้ช่วยทำให้ กล้ามเนื้อของปากเคยชิน และทำให้รู้จุดของเสียงเช่นการกระโดดขึ้นคู่ของโน้ตเพลง ผู้บรรเลงต้องระวัง และใส่ใจในทำนองเพลงด้วย ควรนำมาฝึกซ้อมโดยการแบ่งโน้ตเป็นตัวละสองโน้ตหรือการบรรเลงสอง ครั้งต่อหนึ่งโน้ตในทำนอง เริ่มบรรเลงเบา ก่อน และไม่ใช้ลิ้น หลังจากนั้นจึงเริ่มใช้ลิ้นพร้อมกับเพิ่มระดับ ความดังขึ้น วิธีนี้จะช่วยให้คุ้นเคยต่อการกระโดดของขึ้นคู่ทำให้หูของคุณเสียงด้วย ในเวลาที่บรรเลงเร็ว ๆ จึง จะทำให้ไม่ผิดพลาด

2.4.3.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง

ตัวอย่างโน้ตเพลงท่อนที่ 3 เครื่องหมายเลข 6

2.4.3.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1

Interval Practice

ในตัวอย่างที่แสดงเป็นการแบ่งโน้ตออกมาเป็นตัวเพื่อการฝึกให้คุ้นเคยต่อเสียงผู้บรรเลง ควรเริ่มจากเบา และช้าก่อน ควรเริ่มซ้อมจากการไม่ตัดลิ้นก่อนจากนั้นจึงเริ่มดังขึ้น เร็วขึ้น และหลังจาก นั้นค่อยเพิ่มการตัดลิ้นเข้ามา

2.4.3.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2

The musical score consists of six staves of bass clef notation. The first two staves are in common time (C) and feature eighth notes with a '3' below them, indicating a triplet. The third and fourth staves are in 3/4 time and feature eighth notes with a '3' above them, indicating a triplet. The fifth and sixth staves are in 3/4 time and feature eighth notes with a '3' below them, indicating a triplet.

ท่อนที่ 2 ช่วงหมายเลข 5 ถึงหมายเลข 6 มีการบรรเลงโน้ตต่อกันระหว่างโน้ตสาม พยางค์ต่อด้วยโน้ตเซบิตสองชั้นทำให้ไม่สามารถจับจังหวะได้ แบบฝึกหัดนี้ช่วยให้เข้าใจในสัดส่วนมากขึ้น โดยการซ้อมจังหวะช้า ๆ ค่อย ๆ เปลี่ยนเสียงไปเรื่อย ๆ และบรรเลงในบันไดเสียงต่าง ๆ

2.4.3.5.3 แบบฝึกหัดที่ 3

The musical score consists of six staves of bass clef notation. The first two staves are in common time (C) and feature eighth notes with a '3' below them, indicating a triplet. The third and fourth staves are in 3/4 time and feature eighth notes with a '3' below them, indicating a triplet. The fifth and sixth staves are in 3/4 time and feature eighth notes with a '3' below them, indicating a triplet.

ในช่วงกลางเพลงท่อน 3 มีการบรรเลงทำนองในลักษณะนี้แต่เป็นการบรรเลงในแบบ a piacere ซึ่งเป็นการบรรเลงแบบขึ้นอยู่กับผู้บรรเลง ควรมีความเชี่ยวชาญกับลักษณะโน้ตแบบนี้

แบบฝึกหัดนี้ช่วยทำให้คุ้นเคยต่อลักษณะ และการเปลี่ยนเสียงของทำนองในบทเพลง การซ้อมควรเริ่ม ซ้อมจากจังหวะช้า ๆ และเริ่มเร็วขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

2.4.3.6 รูปแบบและวิธีการแสดง

แสดงโดยการบรรเลงเดี่ยวทรมโบนประสานกับเปียโน

2.4.4 บทเพลง Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet โดย Johannes Rochut และ Tom Ervin

2.4.4.1 ชีวประวัติของ Giulio Marco Bordogni

Giulio Marco Bordogni เกิดวันที่ 23 มกราคม ปี 1789 รู้จักกันในนาม Marco Bordogni โดยเป็นชาวอิตาลีเกิดที่เมือง Gazzaniga ใกล้กับ Bergamo โดยเป็นหนึ่งในนักเรียน ดีเด่นของโรงเรียนสอนร้องเพลงเสียงเทเนอร์โดยศึกษากับ Giacomo David และ Gaetano Crivelli ในปี 1813 เปิดการแสดงของตัวเองเป็นครั้งแรกที่ La Scala ในเมือง Milan โดยแสดงการร้องโอเปร่า ครั้งนั้น ทำให้มีชื่อเสียงมากจน Rossini's ที่เป็นนักประพันธ์เพลงร้อง และบทโอเปร่าที่มีชื่อเสียงมากในขณะนั้น ได้ประพันธ์บทเพลงร้องสำหรับให้ Marco Bordogni อย่างมาก และตระเวนเดินสายเปิดการแสดงไปทั่วยุโรปในขณะนั้น ปี 1825 ได้ประพันธ์บทละครเรื่อง Conte di Libenskof in Rossini's Il viaggio a Reims โดยแสดง และร้องบทประพันธ์นี้เป็นเวลาหลายปีที่โรงละคร Des Italiens ในเมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศสและเป็นอาจารย์สอนที่โรงเรียนสอนศิลปะของปารีส โดยเริ่มสอนในปี 1820 นอกจากนี้ยังได้ คิดค้นตำราและแบบฝึกหัดสำหรับการร้องเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องซึ่งเป็นที่นิยมสำหรับนักร้องมาก จนกระทั่งถึงปัจจุบันถือว่าเป็นนักร้อง และอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากในช่วงขณะนั้น ผลงานแสดงที่เป็นการ แสดงแรกของบทประพันธ์ของโอเปร่าของ Rossini's ขณะนั้น Marco Bordogni มักเป็นคนแรกที่ได้ร้อง เพลงโอเปร่าของ Rossini's เสมอ

2.4.4.2 บทเพลงแบบฝึกหัดเปล่งเสียงขับร้องสำหรับทรมโบนบทที่ 3 และ 9

บทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องสำหรับทรมโบนบทที่ 3 นี้อยู่ในกุญแจเสียง G major อยู่ในสังคีตลักษณะแบบสามตอนโดยจะสามารถเห็นจากการฟังอย่างชัดเจน เริ่มต้นโดยอยู่ในจังหวะ Allegretto และเพลงมีการแบ่งประโยคอย่างชัดเจน

บทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องสำหรับทรมโบนบทที่ 9 อยู่ในกุญแจเสียง C major อยู่ในสังคีตลักษณะแบบสามตอนเช่นเดียวกับบทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องสำหรับทรมโบนบทที่ 3

เพราะส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของ Song Form บทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องสำหรับทอมโบนบทที่ 9 อยู่ในจังหวะ Andantino con moto เครื่องหมายประจำจังหวะเป็น 6/8 ด้วย

2.4.4.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง

2.4.4.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อมและการบรรเลง

บทเพลงนี้ปกติจะคล้ายกับเพลงแบบฝึกหัดของทอมโบนนิยมใช้กันทั่วโลก แต่เพลงที่นำมาเสนอใน 2 บทนี้ใช้การบรรเลงคู่โดยทอมโบนกับทอมโบน เป็นการบรรเลงโน้ตเพลงแบบดั้งเดิมกับการบรรเลงโน้ตเพลงที่ประพันธ์ขึ้นมาสำหรับเป็นทำนองสอดประสาน ฉะนั้นการบรรเลงจึงต้องฟังรายละเอียดประสานด้วย เนื่องจากหลายครั้งจะมีการบรรเลงไปพร้อมกันในทิศทางของทำนอง และในทิศทางของเสียงประสาน

2.4.4.3.2 การตีความบทเพลง

บทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องที่มีการปรับแต่งสำหรับทอมโบนนั้น จากต้นแบบดั้งเดิมสำหรับการร้องเพลง การบรรเลงควรมีความคิดให้เหมือนการร้องเพลงโดยการผ่านทางเครื่องดนตรีหรือออกมาหรือ Sing in instrument นั่นเอง นักเล่นทอมโบนมักได้รับการปลูกฝังให้การบรรเลงน้ำเสียงออกมาคล้ายกับเสียงร้องของมนุษย์ในระดับเสียงเทเนอร์ซึ่งเป็นระดับเสียงของผู้ชายโดยใกล้เคียงกับลักษณะเสียงของทอมโบนที่มีความนุ่มนวล ลึก บางทีจะมีลักษณะแหบพร่า การบรรเลงเพลงนี้จุดสำคัญไม่ได้อยู่ที่ส่วนโน้ตหรือทำนอง ซึ่งในส่วนนี้เป็นเพียงการเรียนรู้เบื้องต้น แต่จุดสำคัญคือการบรรเลงออกมาแล้วเหมือนเสียงร้อง และแสดงอารมณ์ดังเช่นการร้องเพลง

2.4.4.4 ข้อเสนอนแนะ

การบรรเลงบทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้องนี้ให้ได้ผลดี ควรบรรเลงออกมาให้เหมือนกับเสียงร้องนั้น มีวิธีที่ง่ายหลายวิธีเช่นการนำโน้ตเพลงไปร้องโดยการกดเสียงเปียโนไปตามโน้ตเพลงแล้วร้องเสียงออกมาเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ได้รับความนิยมในการแก้ไขปัญหา ส่วนใหญ่มักจะเกิดในการบรรเลง Articulation ที่แรงกว่าปกติ ก่อนจะบรรเลงต้องเข้าใจในธรรมชาติของเสียงร้องของมนุษย์ว่าเป็นเสียงที่ค่อนข้างนุ่มนวล ไม่กระชอกโหดฮากในเวลาอารมณ์สุนทรีของมนุษย์ ควรซ้อม Articulation ในแบบ Legato มาอย่างชำนาญก่อน ถ้าไม่ซ้อมจะทำให้การบรรเลงบทเพลงนี้จะไม่ไปในทิศทางที่ต้องการในการแสดงครั้งนี้เป็นการแสดงแบบบรรเลงคู่ ควรศึกษา และทำความเข้าใจในทำนองสอดประสานด้วย

2.4.4.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง

2.4.4.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1

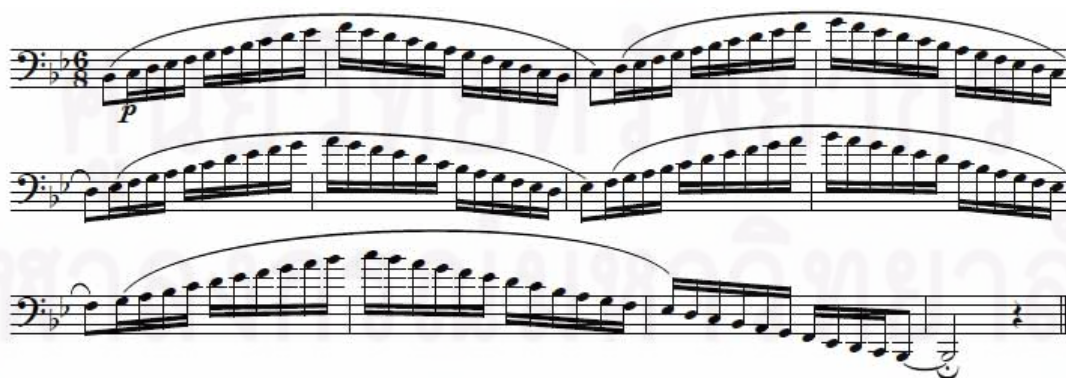
แบบฝึกหัดที่ 1 ควรเริ่มจากการบรรเลงในจังหวะช้า ๆ โดยการออกเสียงโดยใช้คำว่า Tah, Too, Toh, Dah, Doo และ Doh เวลาการเปลี่ยนโน้ตหรือเปลี่ยนเสียงโดยการใช้นิ้วในปากคล้ายกับเหมือนกับการออกเสียงพูด

2.4.4.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2

แบบฝึกหัดที่ 2 นี้เป็นเหมือนกับการเคลื่อนที่ของนิ้วในระหว่างขั้นคู่ โดยพบบ่อยในบทเพลงแบบฝึกเปล่งเสียงขับร้อง ควรซ้อมแบบฝึกหัดนี้เพราะสามารถช่วยให้บรรเลงอย่างคล่องตัวมากขึ้น ควรซ้อมทั้งบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์

2.4.4.5.3 แบบฝึกหัดที่ 3

แบบฝึกหัดที่ 3 เป็นการไล่เสียง และเปลี่ยนเสียงอย่างรวดเร็วกว่าปกติ ควรซ้อมแบบ

นุ่มนวลและเรียบที่สุด ควรคิดถึงการไล่เสียงของเครื่องที่ใช้ลูกสูบเช่นเครื่องยูโฟเนียม (Euphonium) เนื่องจากเครื่องทอมโบนเป็นเครื่องที่ใช้สไลด์ชักเข้าออก บางครั้งทำให้มีปัญหาการบรรเลงทำนองที่ต้องเปลี่ยนโน้ตเร็ว ๆ เช่นการบรรเลงบทที่ 9 ควรเริ่มซ้อมจากช้า ๆ ก่อน และเปลี่ยนบันไดเสียงไปเรื่อย ๆ ทั้งในรูปแบบของบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยต่อการไล่เสียง

2.4.4.6 รูปแบบและวิธีการแสดง

แสดงโดยการบรรเลงคู่โดยทอมโบนและทอมโบน

2.4.5. บทเพลง Aria and Dance โดย Thom Ritter George

2.4.5.1 ชีวิตประวัติของ Thom Ritter George

Thom Ritter George เกิดวันที่ 23 กรกฎาคม ปี 1942 ที่เมืองดีทรอยต์ รัฐมิชิแกน มีความสนใจในการประพันธ์เพลง และการควบคุมวง เริ่มเป็นวาทยากรตั้งแต่เด็ก และเริ่มประพันธ์เพลง ตอนอายุ 10 ปี เริ่มเป็นวาทยากรควบคุมวงออร์เคสตราที่อายุ 17 ปี ระหว่างศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ได้ศึกษาทางด้านการประพันธ์เพลงกับ Harold Laudenslager ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของ Paul Hindemith

ในปี 1960 Thom Ritter George เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่ Eastman School of Music ด้านการประพันธ์เพลง โดยศึกษากับ Thomas Canning, Louis Mennini, Wayne Barlow, John Lamontaine, และ Bernard Rogers ขณะที่ศึกษา Thom Ritter George มีผลงานเพลงออกมาตีพิมพ์และแสดง ประกอบไปด้วยเพลง Sonata for Baritone Horn และ Piano, Concerto for Bass Trombone และ Orchestra, Hymn และ Toccata (band), Brass Quintet No.1, Proclamations (band), and Concerto for Flute และ Orchestra ปัจจุบันยังเป็นที่นิยมอยู่ ขณะที่ศึกษาอยู่ที่นี่ได้ศึกษาทางด้านการอำนวยเพลงกับ Dr. Paul White ซึ่งเป็นผู้อำนวยเพลงของ The Rochester Philharmonic ในขณะนั้น

หลังจากจบปริญญาตรี และปริญญาโทที่ Eastman School of Music ต่อมา Thom Ritter George ได้รับความไว้วางใจโดยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประพันธ์เพลง ผู้เรียบเรียง และผู้ควบคุมวงดุริยางค์กองทัพเรือ ของสหรัฐอเมริกาในกรุงวอชิงตันดี.ซี. โดยควบคุมวงออกเดินทางแสดงไปทั่วประเทศ และเดินทางไปแสดงที่ White House ในหลายครั้ง ขณะที่ยังเป็นทหารนั้นมีผลงานประพันธ์ออกมาเรื่อย ๆ เช่น creation of his Western Overture (band), Sinfonietta (Orchestra), Six Canonic Sonatas, Sonata for Clarinet and Piano, and Sonata for Flute and Piano เป็นต้น ภายหลังจากได้ศึกษาทางด้านการอำนวยเพลงกับ Lloyd Geisler ซึ่งเป็นผู้อำนวยเพลง The National Symphony ในขณะนั้น

ในปี 1970 Thom Ritter George จบปริญญาเอกที่ Catholic University of America และรับการมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยการด้านดนตรี และผู้อำนวยเพลงที่ Quincy Symphony Orchestra (Quincy, Illinois) ศึกษาเพิ่มเติมทางการอำนวยเพลงชั้นสูง และศึกษากับ Boris Goldovsky ซึ่งเป็นผู้อำนวยเพลงทางด้านโอเปรา และ Sir Georg Solti ผู้อำนวยเพลงของวง Chicago Symphony Orchestra ในขณะนั้นการประพันธ์เพลงใหม่ ๆ ยังคงมีอยู่สม่ำเสมอ เช่น First Suite in F (band), The People, Yes (soloists, chorus, and Orchestra), Pastorale (flute and organ), the two ballets Four Games (Orchestra) and Erica (Orchestra), Sextet (Euphonium and Woodwinds), and Brass Quintet No. 4 เป็นต้น

ในปี 1983 Thom Ritter George ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยเพลงที่ Idaho State Civic Symphony และยังเป็นผู้บริหารด้วย ในงานฉลองวง Idaho State Civic Symphony ครอบรอบ 60 ปี เขาได้ประพันธ์เพลง Concerto No. 3 for Piano and Orchestra ออกแสดงครั้งแรกในเดือนเมษายน ในปี 1995 ด้วยการควบคุมการแสดงทั้งหมดด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีบทประพันธ์อีกมาก ที่มีความหมายต่อ Idaho เช่น Second Suite in C (Band), Suite for String Orchestra ("On Old English Songs"), Sonata for Trumpet and Piano, Sonata for Alto Trombone and Piano, Violin Sonata No.3, Piano Sonata No.3, Six American Folk Songs (Flute and Piano), Second Rhapsody for Orchestra ("Westward Journey"), Trio No.1 (Violin, Violoncello, and Piano), and Tubamobile Orpheus (Soloists, Chorus, and Large Orchestra) และ Legend (Flute and Orchestra) and the Concerto for Horn ซึ่งทั้งสองบทเพลงนี้ใช้ในงานเปิดตัว Stephens Performing Arts Center at Idaho State University

Thom Ritter George รับรางวัลด้านการประพันธ์มากเช่น รางวัล Edward B. Benjamin Prize, two Howard Hanson Awards, the Seventh Sigvald Thompson Award และรางวัล American Society of Composers ด้วย บทประพันธ์ถูกตีพิมพ์ในอีกหลายสำนักพิมพ์ตั้งแต่ปี 1956 ในหลาย ๆ สำนักพิมพ์ Boosey and Hawkes, G. Schirmer, Southern Music Company, Accura Music, Shawnee Press, และ TUBA Press มีการบันทึกบทประพันธ์เป็น Audio ด้วย ผลงานการประพันธ์ได้ถูกแสดงในหลาย ๆ ที่เช่นใน Chicago, Houston, Utah, Memphis, Eastman-Rochester Orchestras, และ other major ensembles in the United States และในต่างประเทศ ปัจจุบัน Thom Ritter George เป็นนาทยากรรับเชิญให้กับอีกหลาย ๆ วง และยังคงประพันธ์เพลงอยู่เสมอ

2.4.5.2 บทเพลง Aria and Dance

ท่อนที่ 1 ARIA เขียนในสังคีตลักษณะสามตอน

A	B	A'
เริ่มจากห้องที่ 1 – 15	เริ่มจากห้องที่ 16 – 35	เริ่มจากห้องที่ 36 ไปจนจบ

บทเพลงในท่อนแรกนี้เริ่มบรรเลงทำนองเข้ามาโดยแนวบรรเลงประกอบของท롬โบน ทั้ง 4 แนว หลังจากนั้นก็มีแนวทำนองเสนอแนวเดี่ยวท롬โบนโดยมีการนำเสนอทำนองแรกของตอน A เริ่มจากห้องที่ 1 – 16 อยู่ในกุญแจเสียง D minor ในตอน A นี้จะมีการบ่งบอกประโยคที่ชัดเจนมีทำนองที่ไม่ดัง และยาวโดยมีแนวท롬โบนหนึ่งจะคอยบรรเลงล้อไปกับทำนองของแนวเดี่ยวท롬โบน หลังจากนั้นจะเริ่มเข้าสู่ช่วงตอน B ซึ่งมีทำนองที่แตกต่างออกไปสิ้นเชิง เริ่มจากห้องที่ 16 – 35 โดยมีการลากเสียงยาวในขณะที่แนวท롬โบนประกอบเป็นการไล่เสียงลงมาหลังจากนั้นพอแนวเดี่ยวท롬โบนเริ่มไล่เสียง ท롬โบนแนวประกอบจึงกลับมาบรรเลงลากเสียงแทนอีกครั้ง และมีการเร่งจังหวะขึ้นมานิดหน่อย จากนั้นจะมี Rubato เกิดขึ้น และบรรเลงสลับทำนองกันระหว่างท롬โบนรายชื่อที่ 1 กับแนวเดี่ยวท롬โบน มีการกลับมาของช่วงตอน A' โดยเริ่มจากเริ่มจากห้องที่ 36 ไปจนจบโดยเป็นการนำความคิดเดิมในตอน A ต่างกันตรงที่เป็นการกลับมาของทำนอง และเสียงโดยแนวที่บรรเลงประกอบ มีการเปลี่ยนจังหวะในโน้ตแนวเดี่ยวท롬โบน และยังคงบรรเลงทำนองคล้ายเดิมแต่ไม่มีการย่อโน้ตในทำนองมากเหมือนตอนต้น มีการนำวูดุติบหรือทำนองแรกสุดในตอนต้นกลับมาอีกครั้ง และจบในโน้ตในคอร์ด D minor เป็นการจบในกุญแจเสียง D minor ซึ่งเป็นกุญแจเสียงที่เริ่มด้วย

ท่อนที่ 2 DANCE เขียนในสังคีตลักษณะสามตอน

A	B	A'	Coda
เริ่มจากห้องที่ 1 – 29	เริ่มจากห้องที่ 30 – 72	เริ่มจากห้องที่ 73 – 93	เริ่มจากห้องที่ 94 ไปจนจบ

บทเพลงท่อนที่ 2 นี้เริ่มบรรเลงทำนองโดยแนวเดี่ยวท롬โบนมีการนำเสนอทำนองของ ตอน A โดยเริ่มจากห้องที่ 1 – 29 อยู่ในกุญแจเสียง D minor ตอน A นี้มีการบ่งบอกประโยคที่ชัดเจน และบรรเลงอยู่ในอัตราส่วนจังหวะผสมสลับกับแนวท롬โบนประกอบรายชื่อที่ 1 อีกเช่นเคยเหมือนการเสนอทำนองในตอนแรก โดยที่แนวท롬โบน 1 เหมือนกันในตอนต้นหลังจากนั้นจะมีการกระจายทำนอง

ไปอยู่ในแนวทอมโบนประกอบ II, III, IV หลังจากนั้นเป็นการเริ่มเข้าตอน B จะไม่มีทำนองที่อยู่ในอัตราส่วนจังหวะผสมเหมือนตอน A แตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง กฎุญแจเสียงจึงจะยังคงเป็น D minor มีการเริ่มทำนองจากโน้ตโดมีนันทโดยเริ่มจากห้องที่ 30 – 72 ทำนองมีการบรรเลงเป็นแบบ Legato มีการนำโน้ตแบบสามพยางค์ตัวดำเข้ามาใช้ด้วยในทำนอง มีแนวทอมโบน III และ IV คอยบรรเลงเป็นโน้ตย้าคอร์คในจังหวะหนัก หลังจากนั้นมีการบรรเลง Motif ในส่วนของทำนองที่เป็นแบบสามพยางค์ตัวดำโดยบรรเลงลัดไปกับทำนองเดี่ยวทอมโบนโดยแนวทอมโบน II และ III ในช่วงห้องที่ 63 แนวทอมโบน IV เริ่มมีการบรรเลง Motif ของตอนต้นนำเข้ามาอีกครั้ง หลังจากนั้นเป็นแนวทอมโบน I เริ่มบรรเลง Motif ในตอนต้น เป็นการกลับมาของตอน A อีกครั้งในห้องที่ 73 มีการบรรเลง Motif แรกลัดกับแนวเดี่ยวทอมโบนโดยทอมโบน II, III และ I เรียงกันมา Coda จะเริ่มในห้องที่ 94 โดยในช่วงนี้เป็นช่วงที่นำวัสดุดิบจากตอน A และ B มาเสนอซ้ำโดยการรวมทำนองกันโดยทำนองของตอน A อยู่ในแนวทอมโบนที่บรรเลงประกอบโดยเริ่มมีการนำเข้ามาตั้งแต่ห้องที่ 80 โดยแนวทอมโบน II หลังจากนั้นจึงมีการบรรเลงสลับกันใน Motif ของตอน A และบรรเลงแบบ Canon โดยใน Coda แนวทอมโบนประกอบเป็นลักษณะดนตรี Polyphony โดยที่แต่ละแนวจะมีทำนองที่เหมือนกันแต่เริ่มไม่พร้อมกัน ในขณะเดียวกันในทำนองของแนวเดี่ยวทอมโบนจึงเป็นการนำวัสดุดิบการบรรเลงโน้ตสามพยางค์ของตอน B นำกลับมาบรรเลงเป็นทำนองอีกครั้ง และมีแนวทอมโบน I เข้ามาลัดทำนองอีกครั้งในห้องที่ 103 มีการบรรเลงแบบสลับกันด้วย โดยทำนอง I บรรเลงตามหลังมาคล้ายการสลับรายบรรเลงในแนวของทอมโบนรายประกอบ จากนั้นเพลงจะเข้าสู่ตอนจบ โดยจะจบในตัวโทนิคของเพลงคือ D ซึ่งเป็นการย้ำกฎุญแจเสียงตั้งแต่ในท่อนที่ 1 และท่อนที่ 2 โดยที่เพลงนี้จะไม่เขียนกฎุญแจเสียงแต่จะมีโน้ตตัว D เป็นโน้ตหลักหรือ Tone Center นั้นเอง

2.4.5.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง

2.4.5.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม

เนื่องจากบทเพลงนี้เป็นการแสดงเดี่ยวโดยมีวงทอมโบนเป็นผู้บรรเลงประกอบ บทเพลงนี้เหมือนกับรูปแบบการประพันธ์ของ Gustav Holst ผู้ประพันธ์เข้าใจในเครื่องดนตรีทอมโบนเป็นอย่างดี การตีความบทเพลงนี้ควรอิงจากเทคนิคของเครื่องทอมโบนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังควรสังเกตและฟังในแนวของผู้บรรเลงประกอบด้วย เพื่อมีความสัมพันธ์ต่อกันในแนวเดี่ยว และแนวบรรเลงประกอบ เนื่องจากน้ำเสียงของเครื่องที่คล้ายกันมาก รวมไปถึงกันการเน้นแสดงอารมณ์ในท่อนแรก การเน้นจังหวะในท่อนที่ 2 ที่มักจะมีการเปลี่ยนจังหวะอยู่เสมอเกือบตลอดเพลงควรเป็นจุดที่ต้องสนใจด้วยหลักในการประพันธ์ส่วนใหญ่ของบทเพลงนี้ เป็นแบบการใส่เสียงประสานแต่ยังมีการนำหลักลีลาสอด

ประสานแนวทำนองมาใช้ สังเกตในแนวเดี่ยวทอมนโบนที่บรรเลงสลับกับแนวทอมนโบนที่บรรเลงประกอบ นอกจากนี้จะมีการเน้นไปที่รูปแบบของจังหวะในบทเพลง

2.4.5.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง

การบรรเลงเพลงนี้ควรบรรเลงโน้ตในทำนองท่อนแรกให้ยาวมากกว่าปกติหรือจนเต็มคำ ท่อนแรกมีการบรรเลงของทำนองที่เหมือนกันแต่จะต่างกันตรงที่ความรู้สึกเช่น ทำนองของโน้ตห้องที่ 3 เป็นการบรรเลงแบบ Cantabile ทำนองในห้องที่ 16 บรรเลงเป็นแบบ Eroico ซึ่งต้องให้ความรู้สึกในการบรรเลงออกมาอย่างเข้มข้นกว่าโดยเฉพาะน้ำเสียง นอกจากนี้การเร็วขึ้นหรือช้าลงของจังหวะจะมีให้เห็นบ่อยในท่อนแรก การเคลื่อนที่ของโน้ตให้เร็วขึ้นหรือช้าลงนั้น ผู้บรรเลงได้ศึกษาเห็นผู้อื่นแสดงในวิดีโอ และสังเกตเห็นว่าผู้แสดงใช้การเคลื่อนที่ตามทิศทางของทำนอง ถ้าโน้ตไล่ขึ้นจะมีความรู้สึกเร็วขึ้นมา และในทิศทางที่โน้ตไล่ลงจึงเริ่มดึงจังหวะกลับมาช้าลง ซึ่งจะอิงกับบทประพันธ์ในรูปแบบเพลงในยุคของโรแมนติค ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการให้อารมณ์เพลงในลักษณะนี้ ในท่อนที่ 2 จะแตกต่างจากท่อนแรกอย่างเห็นได้ชัด จะไม่มีการยืดหดของจังหวะ โดยจังหวะจะสม่ำเสมอไปทั้งบทเพลงแต่จะมีรูปแบบการเปลี่ยนจังหวะเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.4.5.4 ข้อเสนอแนะ

ท่อนแรกของบทเพลงนี้เป็นการบรรเลงทำนองหลักซึ่งเป็นการใช้ในช่วงเสียงที่สูง และทำนองที่ยาว ทำให้การเล่นจะเหนื่อยล้ามากกว่าปกติ วิธีหนึ่งที่ใช้ผลดีกับการบรรเลงในบทเพลงนี้คือการซ้อมแบบเบา ๆ กว่าปกติ ควรซ้อมโน้ตในทำนอง และเริ่มบรรเลงจากเบาก่อนโดยการใช้ลิ้น หลังจากนั้นเริ่มใช้ลิ้นพร้อมกับเพิ่มระดับความดังขึ้นตามที่กำหนดมาในเพลง ในท่อนที่ 2 เป็นการบรรเลงในจังหวะที่เร็ว และจะมีจังหวะผสมด้วย จะเกิดปัญหาในการบรรเลงที่ตามมาเช่น จังหวะไม่สม่ำเสมอ ทำให้สัดส่วนของเพลงไม่มั่นคงตามแบบที่เป็น ควรเริ่มฝึกซ้อมในบันไดเสียง และดึงจังหวะในเพลงมาบรรเลงเป็นชุดแทน ควรซ้อมช้ากว่าปกติไปจนถึงเร็ว จากนั้นกลับมาหาจังหวะจริง วิธีซ้อมแบบนี้เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยให้ปฏิบัติต่อเพลงนี้ด้วยความชำนาญเนื่องจากเพลงนี้ช่วงจังหวะมักเปลี่ยนบ่อย

2.4.5.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหที่พบในบทเพลง

II. DANCE
Vivace e giocoso

SOLO TENOR TROMBONE

ตัวอย่างบทเพลงท่อนที่ 2 เห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของจังหวะมาก แต่สามารถทำการฝึกซ้อมเพื่อให้คุ้นเคยต่อจังหวะโดยการใช้แบบฝึกหัดในตัวอย่างด้านล่าง

2.4.5.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1

แบบฝึกหัดที่ 1 ควรซ้อมในทุกบันไดเสียง และบรรเลงในบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยต่อการบรรเลงส่วนนี้

2.4.5.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2

ตัวอย่างทั้งสองนี้ควรเริ่มซ้อมในจังหวะช้าก่อน และเริ่มจากจังหวะที่เร็วขึ้นควรเพิ่ม Articulation ตามบทเพลงเข้าไปด้วย เปิดเมทเทรอนอมซ้อมด้วยทุกครั้ง และเอาใจใส่ต่อการฝึกซ้อมทุกครั้งเมื่อซ้อมในแบบฝึกหัดตัวอย่างนี้จนเกิดความชำนาญแล้วให้ไปซ้อมเพลงถ้ายังรู้สึกว่ายาวบรรเลงบทเพลงไม่คล่องให้กลับมาเริ่มซ้อมแบบฝึกหัดใหม่อย่างช้า ๆ จนเริ่มชินในจังหวะที่ใกล้เคียงกับจังหวะของบทเพลง

2.4.5.6 รูปแบบและวิธีการแสดง

แสดงโดยการบรรเลงทอมโบนประชันกับวงทอมโบน 4 ชิ้น

2.4.6 บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band โดย Derek Bourgeois

2.4.6.1 ชีวิตประวัติของ Derek Bourgeois

Derek Bourgeois เกิดในปี 1941 เกิดที่เมืองคิงส์ตัน ประเทศอังกฤษ สำเร็จการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ด้วยปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่งรวมไปถึงมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตด้วย หลังจากที่ได้ศึกษาเพิ่มเติมที่ Royal College of Music เป็นเวลา 2 ปี กับ Herbert Howells และศึกษาด้านผู้อำนวยเพลงกับ Sir Adrian Boult ด้านการประพันธ์เพลงแบ่งเป็นซิมโฟนี 46 บท คอนแชร์โต 15 บท คอรัส 7 บท โอเปร่า 2 บท บทประพันธ์เพลงสำหรับร้อง และวงดนตรี รวมไปถึงพวกบทเพลงสำหรับวงแชมเบอร์วงออร์เคสตรา บทประพันธ์เพลงสำหรับวงเครื่องเป่าทองเหลืองอีก 12 บท และซิมโฟนี 6 บท สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม นอกจากนี้ยังได้ประพันธ์เพลงสำหรับประกอบในรายการของโทรทัศน์อีกด้วย ในปี 1970 – 1984 ได้เป็นอาจารย์สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัย Bristol นอกจากนี้ยังเป็นผู้อำนวยเพลงให้กับวง Sun Life ช่วงปี 1980 – 1983 ช่วงเวลาเดียวกันนี้ได้ถูกรับเลือกให้เป็นประธานของสมาคมนักประพันธ์เพลงแห่งสหราชอาณาจักร และเป็นที่ปรึกษาให้กับสมาคมศิลปะด้วย เดือนกันยายนปี 1984 ได้ถูกรับเลือกจากมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้อำนวยการด้านดนตรีของวง Youth Orchestra ของ Great Britain และได้ก่อตั้งวง Youth Chamber Orchestra ของสหราชอาณาจักร ปี 1990 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการของวง Bristol Philharmonic Orchestra หลังจากนั้นเขาออกจากการเป็นผู้อำนวยการของวง National Youth Orchestra เดือนสิงหาคมปี 1993 ได้เป็นผู้อำนวยการด้านดนตรีที่ St. Paul's Girls School ในเมืองลอนดอน จากนั้นในเดือนกรกฎาคม ปี 2002 ได้เกษียณตัวเอง และย้ายไปอยู่ที่หมู่เกาะมาเยอร์กา ประเทศสเปน ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2008 ได้ย้ายไปที่เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา

2.4.6.2 บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band

ท่อนที่ 1 Allegro con brio เขียนในสียงคีตลักษณ์โซนาตา

Introduction	Exposition		Development	Recapitulation		Coda
เริ่มจากตอนต้นถึงหมายเลข 1	Theme I	Theme II	ตั้งแต่	Theme I	Theme II	ตั้งแต่
	ตั้งแต่	ตั้งแต่	หมายเลข	ตั้งแต่	ตั้งแต่	หมายเลข
	หมายเลข	หมายเลข	7 - 11	หมายเลข	หมายเลข	17 ไปจนจบ
	1 - 4	4 - 7		11 - 16	16 - 17	

บทเพลงในท่อนแรกเริ่มต้นโดยทอมโบนในห้องแรกจนถึงหมายเลข 1 เป็นการนำทำนองหลักที่ 1 ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่ตอนนำเสนอง ท่อนนำเสนองเริ่มขึ้นในห้องที่มีการเขียนหมายเลข 1 โดยอยู่ในกุญแจเสียง B^b major เป็นการนำเสนองท่อนที่ 1 จากหมายเลข 1 - 4 ของทำนองหลักที่ 1 ในห้องที่มีการเขียนหมายเลข 4 ในสามห้องแรกเป็นช่วงเชื่อมไปยังทำนองหลักที่ 2 ในห้องหมายเลข 4 - 7 เป็นช่วงของการนำเสนองทำนองหลักที่ 2 โดยการเริ่มที่หนึ่งจังหวะก่อนเข้าห้องที่ 4 โดยเป็นการบรรเลงทำนอง และมีแนวคอร์เน็ตมาบรรเลงทำนองในหมายเลข 6 จนกระทั่งถึงหมายเลข 7 จึงเป็นการจบในช่วงการนำเสนองและเป็นการเริ่มเข้าสู่ช่วงการพัฒนาโดยที่ช่วงการพัฒนาเริ่มที่หมายเลข 7 โดยใช้การกลับมาของ Motif ของทำนองหลักที่ 1 ถึงในช่วง Development ในสี่ห้องก่อนหมายเลข 9 หมายเลข 10 อยู่ในช่วงของ Retransition ระหว่างช่วง Development ไปจนถึงช่วง Recapitulation ในหมายเลข 10 และการ Recapitulation เป็นการกลับมาของทำนองหลักแรกซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง B^b major ในทำนองหลักที่ 2 เริ่มจากสองห้องหลังจากหมายเลข 15 โดยเป็นแนวคอร์เน็ตที่กลับมาบรรเลงทำนองหลักที่ 2 ในหมายเลข 16 แนวทอมโบนจึงกลับมาเริ่มบรรเลงทำนองของทำนองหลักที่ 2 เข้ามาอีกครั้งโดยสลับกับฮอร์นในห้องที่ 8 ไปเรื่อย ๆ จนถึงหมายเลข 17 เป็นช่วง Coda โดยที่แปดห้องสุดท้ายจะมีกลุ่ม Low Brass บรรเลงทำนองหลักไปกับแนวทอมโบน จะสลับไปกับแนวของคอร์เน็ต

ท่อนที่ 2 Allegro scherzando เขียนในสียงคีตลักษณ์รอนโด

A	B	A	C	A
เริ่มจากตอนต้นถึงหมายเลข 5	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข	หมายเลข
	5 - 10	10 - 13	13 - 17	17 ไปจนจบ

บทเพลงท่อนที่ 2 ตอน A เริ่มจากจุดเริ่มต้นไปถึงหมายเลข 5 ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง

C major โดยมีการประพันธ์ทำนองให้อยู่ในอัตราจังหวะซ็อน มีการเปลี่ยนรูปแบบจังหวะเป็นแบบ $3 + 2/8$ และ $2 + 3/8$ ในเครื่องหมายประจำจังหวะ $5/8$ ในหมายเลข 4 แนวคอรีเน็ตจะมีการบรรเลงทำนองของตอน A ด้วย ด้านวงเครื่องลมทองเหลืองมีการบรรเลงย้ำทำนองเพื่อเป็นการนำไปสู่ท่อนเชื่อม โดยที่ท่อนเชื่อมจะนำไปยังตอน B จะมีการนำเสนอการบรรเลงในรูปแบบอัตราจังหวะจากเดิมในตอน A ที่เป็น $5/8$ เป็น $7/8$ สลับไปกับ $4/4$ และ $6/8$ โดยมีการเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะบ่อยมาก การนำเสนอรูปแบบการบรรเลงทำนองสลับกับเครื่องอื่น ๆ โดยทำนองอยู่ในบันไดเสียง D major มีการกลับมาของท่อนเชื่อมอีกครั้งในหมายเลข 9 หลังจากนั้นมีการกลับมาของตอน A อีกครั้งในหมายเลข 10 โดยเป็นการกลับมาที่คล้ายตอนต้นทั้งในทำนอง และผู้ที่บรรเลงประกอบ หมายเลข 13 อยู่ในกุญแจเสียง A major มีการเปลี่ยนทำนองที่ไม่เหมือนท่อนอื่นอย่างชัดเจน เป็นการบรรเลงทำนองสลับไปกับเครื่องอื่น จนกระทั่งสองห้องหลังจากตรงหมายเลข 17 มีการกลับมาของตอน A อีกครั้งแต่ครั้งนี้แนวเครื่องลมทองเหลืองจะมีการเปลี่ยนทำนองในตอนจบ

ท่อนที่ 3 Adagio cantabile เขียนในสังคีตลักษณะสามตอน

A	B	A'	Coda
เริ่มจากตอนต้นถึง หมายเลข 2	เริ่มจากหมายเลข 2 - 4	เริ่มจากหมายเลข 5 - 7	เริ่มจากหมายเลข 7 ไป จนจบ

บทเพลงท่อนที่ 3 เริ่มบรรเลงทำนองเข้ามาโดยทอมนโบน มีการนำเสนอทำนองของตอน A โดยเริ่มจากตอนต้นถึงหมายเลข 2 โดยอยู่ในกุญแจเสียง A minor ในตอน A มีการบ่งบอกประโยคที่ชัดเจนและบรรเลงทำนองไม่ดัง ตอน B มีทำนองที่แตกต่างออกไปสิ้นเชิง และเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็น E minor เริ่มจากสัญลักษณ์หมายเลข 2 และบรรเลงสลับทำนองกันระหว่างคอรีเน็ตกับทอมนโบน มีช่วงท่อนเชื่อมในสองห้องก่อนหมายเลข 5 ซึ่งเป็นการเริ่มในช่วงตอน A' โดยเริ่มจากหมายเลข 5 เป็นการนำความคิดเดิมในตอน A ครั้งแรกกลับมาแต่ต่างกันตรงที่ทำนองเล็กน้อย ในตอนนี้มีโน้ตสามพยางค์เข้ามาเกี่ยวข้องในทำนองด้วย และเปลี่ยนกุญแจเสียงไปเรื่อย ๆ มีช่วงของทำเพลงซึ่งเริ่มจากหมายเลข 7 ไปจนจบ โดยนำวาทฤติบททำนองแรกสุดในตอนต้นกลับมาอีกครั้ง และจบในกุญแจเสียง A minor ซึ่งเป็นกุญแจเสียงที่เริ่ม

ท่อนที่ 4 Allegro con Fuoco เขียนในลัทธิคัตลักษณ์โซนาตา

Introduction	Exposition		Development	Recapitulation		Coda
เริ่มจากตอน ต้นถึง หมายเลข 1	Theme I ตั้งแต่ หมายเลข 1 - 4	Theme II ตั้งแต่ หมายเลข 4 - 7	ตั้งแต่ หมายเลข 8 - 13	Theme I ตั้งแต่ หมายเลข 13 - 16	Theme II ตั้งแต่ หมายเลข 16 - 19	ตั้งแต่ หมายเลข 19 ไปจนจบ

บทเพลงในตอนสุดท้ายเริ่มต้นโดยการบรรเลงทำนองเข้ามาของทอมโบนตั้งแต่ในห้องแรกจนถึงหมายเลข 1 เป็นการนำทำนองหลักที่ 1 ก่อนที่เริ่มเข้าสู่ตอนนำเสนอดูโดยที่ตอนนำเสนอนี้เริ่มขึ้นในตั้งแต่ห้องหมายเลข 1 อยู่ในกุญแจเสียง G minor โดยนำเสนอท่อนที่ 1 จากหมายเลข 1 – 4 มีการผลิตเปลี่ยนแปลงกันของทำนองหลักที่ 1 ระหว่างทอมโบนกับฮอร์น โดยจังหวะอยู่ในอัตราจังหวะผสมไปเรื่อยๆ ในสองห้องสุดท้ายของหมายเลข 3 เป็นช่วงเชื่อมไปยังทำนองหลักที่ 2 ในช่วงของการนำเสนอท่อนหลักที่ 2 เริ่มตั้งแต่หมายเลข 4 โดยอยู่ในกุญแจเสียง A^b minor มีการสลับเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะเป็น 4/4 โดยจะบรรเลงสลับกันในการทำนองของทอมโบน และกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองตลอดไปเรื่อยๆ จนถึงหมายเลข 7 เป็นช่วงเชื่อม และเป็นการจบช่วงการนำเสนอนี้ เป็นการเริ่มเข้าสู่ช่วงการพัฒนา โดยที่ช่วงการพัฒนาเริ่มที่หมายเลข 8 โดยใช้การกลับมาของ motif ของแนวทำนองหลักที่ 1 และ 2 โดยช่วงนี้มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะมากโดยบางที่จะนำทำนองหลักที่ 2 มาเปลี่ยนจังหวะด้วย จนกระทั่งถึงห้องก่อนหมายเลข 13 เป็นช่วง Retransition ระหว่างช่วง Development ไปจนถึงช่วง Recapitulation ในหมายเลข 13 การ Recapitulation เป็นการกลับมาของทำนองหลักแรกซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง G minor ในทำนองหลักที่ 2 เริ่มจากห้องหลักจากหมายเลข 16 อยู่ในกุญแจเสียง B^b major โดยเป็นแนวทอมโบนบรรเลงทำนองหลักที่ 2 และเครื่องลมทองเหลืองจะบรรเลงทำนองของทำนองหลักที่ 2 เข้ามาอีกครั้งโดยสลับกับทอมโบนไปเรื่อยๆ ถึงหมายเลข 19 เป็นช่วง Coda โดยที่ลึบแปดห้องสุดท้ายจะมีการเปลี่ยนเครื่องหมายจังหวะเป็น 6/8 ด้วย และกลับมาจบในกุญแจเสียง B^b major

2.4.6.3 กระบวนการเตรียมตัวและแนวทางปฏิบัติสำหรับบทเพลง

2.4.6.3.1 การเตรียมตัวฝึกซ้อม

บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band ประพันธ์ขึ้นในปี 1998 โดยประพันธ์ให้กับนักทอมโบนชาวอเมริกันชื่อ Don Lucas โดยมีการแสดงครั้งแรกที่ Birmingham ในวันที่ 19 พฤษภาคม ปี 2000 เป็นบทเพลงที่มีความสมัยใหม่ และมีลักษณะคล้ายบทเพลงทอมโบนในยุค

โรแมนติกผสมอยู่ด้วยกัน และประพันธ์เพลงด้วยความเข้าใจต่อเครื่องดนตรีทรอมโบนเป็นอย่างมาก เห็นได้ว่าการใช้เทคนิคของเครื่องทรอมโบนอย่างมากเช่น การใช้ Glissando ซึ่งถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์เด่นของเครื่อง นอกจากนี้ผู้ประพันธ์เพลงได้เข้าใจในเครื่องตระกูลทองเหลืองด้วย เป็นการจัดลำดับสำคัญและการนำแต่ละเครื่องมาคอยรับส่งทำนองด้วยทำให้เกิดสีสันมาก บทเพลงนี้ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในการประพันธ์เพลงสำหรับทรอมโบนกับวงเครื่องลมทองเหลืองที่เข้าใจในเครื่องดนตรีตระกูลเครื่องลมทองเหลืองอย่างดีเยี่ยม บทประพันธ์เพลงนี้ยังเหมาะสำหรับผู้ที่ศึกษาวิชาการแสดงทรอมโบน และผู้ที่ศึกษาทางด้านการประพันธ์เพลง โดยผู้ประพันธ์เพลงนี้ใช้เทคนิคสูงสำหรับเครื่องทรอมโบน และเครื่องลมทองเหลืองที่บรรเลงประกอบไว้มากเช่น ทำนองที่มีการเปลี่ยนของชั้นคู่ของเสียงแบบไม่ค่อยสัมพันธ์กัน การบรรเลงโน้ตเสียงสูงสุดต่ำสุดของเครื่องที่จะทำดี และการบรรเลงโน้ตด้วยความเร็วเป็นต้น ให้ความสำคัญความสามารถของเครื่องดนตรีทุกเครื่องสูง จึงเป็นอีกหนึ่งบทประพันธ์เพลงที่น่าสนใจของเพลงทรอมโบนกับวงเครื่องลมทองเหลืองบรรเลงประกอบ

2.4.6.3.2 แนวทางการบรรเลงและความหมายของบทเพลง

บทเพลง Sonata for Trombone & Brass Band ประกอบไปด้วย 4 ท่อนที่แตกต่างกัน ท่อนแรก Allegro con brio ท่อนนี้เป็นการบรรเลงบทเพลงอย่างมีกำลังแต่ไม่ถึงกับเกรี้ยวกราดมาก จนเกินไป มีการนำเสนองานหลักโดยแนวเดี่ยวทรอมโบนซึ่งเป็นทำนองสำคัญในบทเพลงนี้ จะถูกปรับเปลี่ยนไปในตอนต่าง ๆ ตลอดทั้งบทเพลง และกลับมาอีกครั้งในตอนจบโดยการบรรเลงทำนองแรก ควรบรรเลงให้รู้สึกเหมือนเพลงเดินแถวหรือเพลงมาร์ช ความรู้สึกของในตอน B มีความน่าสนใจโดยตลอดโดย การที่เปลี่ยนทำนองไปจากเดิมโดยทำนองนี้ฟังดูเหมือนกับการบรรยายอารมณ์ของผู้แสดงมากกว่า เมื่อเทียบกับทำนองแรกโดยที่ทำนองแรกจะต้องบรรเลงแบบกระฉับกระเฉง และมีพลังไปเรื่อย ๆ จะมีการสอดรับกันระหว่างทรอมโบนกับเครื่องลมทองเหลืองตลอดทั้งเพลง โดยที่เพลงนี้จะกลับมา และจบโดยการนำทำนองของตอนต้นกลับมาอีกครั้ง การบรรเลงเพลงในท่อนนี้ควรบรรเลงด้วยเสียงที่ละมุนละไมในช่วงทำนองตอน B ในตอน A ควรบรรเลงให้เสียงมีความรู้สึกที่บีบขึ้นมาเพื่อดูว่าเสียงมีพลังขึ้นมา

ท่อนที่ 2 Allegro scherzando เพลงในท่อนนี้มีลีลาจังหวะแบบผสมเปลี่ยนรูปแบบของจังหวะบ่อยเช่น 5/8 6/8 7/8 2/4 3/4 และ 4/4 เป็นต้น มีการเปิดตัวเป็นจังหวะผสมแบบ 5/8 ก่อน มีการเปลี่ยนท่วงทำนองเสียงบ่อย ทำนองมีความสดใสประกอบด้วยการบรรเลงทำนองแบบซ้ำ ๆ กันไปมา โดยที่จังหวะจะไม่มี ความสม่ำเสมอ โน้ตเพลงจะเหมือนในลักษณะรูปแบบของเพลงแจ๊สมักจะมีจังหวะขัดกัน ซึ่งในตัวเครื่องทรอมโบนเองจึงเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมมากในรูปแบบดนตรีแจ๊สซึ่งมักจะนำทรอมโบนมาบรรเลง การบรรเลงเพลงในท่อนนี้ในช่วงจังหวะผสมควรบรรเลงให้มีลักษณะสำเนียงคล้าย

กับทอมโบนในแบบแจ๊สซึ่งจะแตกต่างกับทอมโบนในทางดนตรีคลาสสิก โดยแบบแจ๊สจะยืดหยุ่นในจังหวะมากกว่าที่จะยึดอยู่ในจังหวะหนัก มีการกลับมาของในช่วงตอน C เป็นการกลับมาในจังหวะที่หนักแน่นโดยจังหวะกลับมาเป็น 4/4 มีการกลับไปทำนองตอนต้น และจังหวะในตอนต้นด้วย การบรรเลงเพลงท่อนนี้ควรให้ความสำคัญกับการบรรเลงในแบบที่ต่างกันของลักษณะการบรรเลงเพราะการบรรเลงที่แตกต่างกันนั้นจะสามารถที่จะบรรยายความรู้สึกที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เป็นความต้องการของผู้ประพันธ์เพลงในท่อนนี้ด้วย ซึ่งต้องการให้เห็นถึงความหลากหลายของลักษณะของเครื่องทอมโบน

ในท่อนที่ 3 Adagio cantabile เพลงนี้มีลักษณะนุ่มนวลเบาสบายให้ความรู้สึกเหมือนร้องเพลงโดยที่จะมีช่วงทำนองของเพลงที่ยาว ความรู้สึกควรเป็น Legato ตลอดต่อกัน ท่อนนี้ใช้ความแตกต่างทางด้านดังเบาของเสียงมากกว่าท่อนที่ผ่านมา บางช่วงเบาบางช่วงดังโดยเป็นเส้นที่อีกอย่างหนึ่งของท่อนนี้ที่ใช้ในการสร้างอารมณ์เพลง การบรรเลงทำนองท่อนนี้ช่วงตอน B มีการไล่ลัดกันของทำนองของทอมโบนกับแนวประกอบเครื่องลมทองเหลือง จุดนี้สามารถบรรเลงโดยไม่ตามจังหวะ อาจมีการใช้การ Rubato เพราะว่าเพลงท่อนนี้จะมีช่วงที่สามารถยืดหยุ่น มีทำนองกลับมาซึ่งเป็นทำนองของตอนต้นอีกครั้ง

ท่อนสุดท้าย Allegretto con fuoco จังหวะท่อนนี้จะกระชับกระฉับกระฉ่ง และมีพลังโดยตลอดเพลง มีการเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะอยู่บ่อย ๆ คล้ายท่อนที่ 2 โดยในตอน A ควรบรรเลงให้ทำนองกระชับ และบรรเลงให้เหมือนกับรุกไปข้างหน้าตลอดเวลา มีบางจุดที่แตกต่างจากท่อน 2 อย่างชัดเจน ไม่มีการยืดหดของจังหวะโดยจังหวะจะสม่ำเสมอไปทั้งบทเพลง มีรูปแบบการเปลี่ยนจังหวะเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยคล้าย ๆ กับท่อน 2 ในตอน B มีการเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะเป็น 4/4 ทำให้อารมณ์เปลี่ยนไป และการบรรเลงเปลี่ยนไปด้วย จากที่เริ่มบรรเลงมาด้วยอารมณ์แบบกระชับกระฉ่งมีพลังในตอนต้นจึงเปลี่ยนเป็นการบรรเลงทำนองที่ยาวขึ้น และบรรเลงด้วยความรู้สึกมากขึ้นโดยจากที่ฟัง Ian Bousfield หัวหน้ากลุ่มทอมโบนของวง Vienna Philharmonic บรรเลงร่วมกับวง The Yorkshire Building Society Brass Band โดยมี David King เป็นผู้อำนวยเพลง เห็นได้ว่าตอนช่วงทำนองวงเปลี่ยนจังหวะเหมือนดึงจังหวะให้ช้าลงมา และเล่นโน้ตยาวขึ้นด้วย

2.4.6.4 ข้อเสนอแนะ

บทเพลงท่อนแรกจะพบปัญหาการเปลี่ยนเสียงพร้อมกันอย่างรวดเร็ว โดยช่วงเสียงที่กว้างมากจากต่ำไปหาสูง และการเล่นในเสียงที่หนักหน่วง มีการตอโน้ตระหว่างเชบิตหนึ่งชั้น และสามารถพยุงคีย์โดยต้องระวังไม่ให้ช้า ในที่ท่อน 2 นั้นจะพบปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงของจังหวะผสมบ่อย ๆ ต้องควรระวัง บางที่อาจเล่นในจังหวะหนักที่ไม่ตรงกับวงเครื่องลมทองเหลือง ควรซ้อมแบบช้า ๆ ด้วยกันก่อนเพื่อที่หาจุดที่เล่นเชื่อมกันเพื่อฟังกัน ในท่อนที่ 3 เป็นท่อนที่ช้าจะพบปัญหาในเรื่องของการจับเสียง

เพราะว่าท่อนนี้เป็นการเล่นทำนองที่ยาวจะทำให้ปากล้า ไม่ควรเล่นดังเกินกว่าความดังที่กำหนด ควรบอกวงเครื่องลมทองเหลืองด้วยถ้าเล่นดังเกินไปจะทำให้เหนื่อยมากขึ้นแบบไม่จำเป็น ในท่อนสุดท้ายจะพบปัญหาเหมือนกับท่อนแรกเป็นส่วนใหญ่คือการเปลี่ยนเสียงที่เร็ว และเปลี่ยนจากสูงไปต่ำบ่อย ๆ ทั้ง 4 ท่อนนี้ควรเริ่มซ้อมโดยการเล่นแบบ Slur หรือการไม่ตัดลิ้นเลยเพื่อช่วยตรวจสอบเรื่องลม และตำแหน่งของเสียง จะทำให้เห็นถึงจุดบกพร่องด้วย ปัญหาในเพลงนี้อีกหนึ่งปัญหาใหญ่ที่เกี่ยวกับผู้บรรเลง และวงบรรเลงประกอบ การบรรเลงร่วมกับวงเครื่องลมทองเหลืองจะแตกต่างกับเพลงอื่นที่แสดงมา ต้องใช้ผู้บรรเลงมากกว่า ฉะนั้นการสื่อสารเพื่อที่จะบรรเลงร่วมกันจึงเป็นส่วนสำคัญของบทเพลงนี้ ความซาบซึ้งอาจจะไม่ได้เกิดจากเพียงผู้บรรเลงเดี่ยวเพียงอย่างเดียวแต่จะเกิดขึ้นจากการที่บรรเลงด้วยกัน ระหว่างวงบรรเลงประกอบ และผู้บรรเลงเดี่ยว

2.4.6.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดสำหรับการแก้ไขปัญหาที่พบในบทเพลง

2.4.6.5.1 แบบฝึกหัดที่ 1

2.4.6.5.2 แบบฝึกหัดที่ 2

แบบฝึกหัดที่ 1 และ 2 เป็นการนำ Motif ของช่วงทำนองเพลงท่อนแรกมาเป็นแบบฝึกหัดควรเริ่มฝึกจากจังหวะช้า และเบาแล้วค่อยเล่นเร็วขึ้น ควรฝึกแบบฝึกหัดนี้ทุกบันไดเสียง โดยยึดรูปแบบฝึกหัดนี้ รวมไปถึงการเปลี่ยน Articulation ไปเรื่อย ๆ ด้วย

2.4.6.5.3 แบบฝึกหัดที่ 3

แบบฝึกหัดที่ 3 นำ Motif ช่วงการไล่โน้ตแบบโครมาติกในท่อนที่สองมาเป็นแบบฝึกหัด ท่อนนี้มีการไล่เสียงในลักษณะนี้บ่อย ควรเริ่มซ้อมที่จังหวะช้า และเบา ซ้อมจาก Articulation แบบไม่ตัด ลิ่นหรือ Slur หลังจากนั้นลองบรรเลงสลับกับการเล่นโน้ตตัดลิ่นแบบ Staccato

2.4.6.5.4 แบบฝึกหัดที่ 4

♩ = 60 - 80

The image shows a musical score for Exercise 4, consisting of five staves of music. The tempo is marked as ♩ = 60 - 80. The music is written in bass clef with a 7/8 time signature. The first staff shows a chromatic descending line starting from G2. The subsequent staves repeat this line with different articulation and dynamics, including slurs and staccato markings.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.6.5.5 แบบฝึกหัดที่ 5

$\text{♩} = 60 - 80$

แบบฝึกหัดที่ 4 และ 5 เป็นการตัด Motif ของท่อนที่สามมาเป็นแบบฝึกหัด คล้ายกับการเล่นขั้นคู่ ควรซ้อมเบา ๆ และเปลี่ยนบันไดเสียงไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วเวลาที่มีการได้เสียงเกิดขึ้นในบทเพลง

2.4.6.5.6 แบบฝึกหัดที่ 6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.6.5.7 แบบฝึกหัดที่ 7

2.4.6.6 รูปแบบและวิธีการแสดง

แสดงโดยการบรรเลงทออมโบนพร้อมกับวงเครื่องลมทองเหลือง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีการแสดงเดี่ยวทรอมโบน

3.1 ข้อมูลการแสดง

ผู้แสดงคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงทั้งหมด 6 เพลง ได้แก่

1. *Sonata in E minor for Trombone and Piano* โดย Benedetto Marcello
2. *Sang Till Lotta for Trombone and Piano* โดย Jan Sandström
3. *Concerto per Trombone e Orchestra (Riduzione per Trombone e Piano)*
โดย Nino Rota
4. *Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet* โดย
Johannes Rochut และ Tom Ervin
5. *Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir* โดย Thom Ritter
George
6. *Sonata for Trombone and Brass Band* โดย Derek Bourgeois

3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดวัตถุประสงค์การแสดงดังนี้

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงเครื่องดนตรีทรอมโบน
2. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการแสดงเดี่ยวทรอมโบน
3. เพื่อนำเสนอความสามารถ และเทคนิคต่าง ๆ ของการบรรเลงเครื่องดนตรีทรอมโบน
ในรูปแบบการบรรเลงเดี่ยว
4. เพื่อนำเสนอความสามารถ และเทคนิคต่าง ๆ สำหรับการบรรเลงเครื่องดนตรีในกลุ่ม
เครื่องลมทองเหลือง
5. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางด้านการบรรเลง และการรวมวงของ
นักดนตรีในกลุ่มเครื่องทรอมโบน และกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
6. เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานดนตรีแบบการบรรเลงเดี่ยวให้เป็นที่สนใจแก่ผู้ฟังทั่วไป
โดยการแสดงในครั้งนี้เป็นการแสดงครั้งแรกในประเทศของการแสดงรูปแบบการ
บรรเลงเดี่ยวกับวงเครื่องลมทองเหลืองในบทเพลง *Sonata for Trombone
and Brass Band* โดย Derek Bourgeois

3.3 วิธีการแสดงดนตรี

1. กำหนดบทเพลง และรูปแบบของบทเพลงที่ใช้ในการแสดง
2. กำหนดรูปแบบของผู้บรรเลงประกอบการแสดง
  - บรรเลงประกอบโดยเครื่องดนตรีประเภทเปียโน
  - บรรเลงประกอบโดยกลุ่มวงทროมโบน
  - บรรเลงประกอบโดยกลุ่มวงเครื่องลมทองเหลือง
3. สร้างสรรค์ทิศทาง ลักษณะของทำนองหลัก โดยผู้แสดงดนตรีนั้นจะพิจารณาถึงเทคนิคในการบรรเลง ที่นำมาใช้แสดงในการแสดงตามความเหมาะสมซึ่งจะแตกต่างกันตามลักษณะของบทเพลง
4. สร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของการแสดงให้มีความผสมผสานกลมกลืนกันโดยการพัฒนาความคิดจากทำนองของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงให้มีความสอดคล้องกันกับเทคนิคที่ใช้ในการบรรเลงในแต่ละบทเพลง เพื่อส่งเสริมให้บทประพันธ์นั้นได้แสดงถึงเนื้อหาของเครื่องดนตรีทროมโบนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
5. ปรับแต่งวิธีการแสดง โดยพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งในส่วนของการวิเคราะห์บทเพลง และในส่วนของการแสดงดนตรี

3.4 แนวทางปฏิบัติและวิธีดำเนินการ

1. ปรึกษารื้อกับอาจารย์ที่ปรึกษา
2. คัดเลือกบทเพลงตามคำแนะนำที่ได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำวิชาสอนเครื่องเอกทროมโบน
3. ฝึกซ้อมบทเพลงด้วยตนเอง
4. เข้าร่วม Master Class และเข้าร่วมคอนเสิร์ตที่เกี่ยวข้องกับการแสดง
5. ปรึกษารื้อกับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำวิชาสอนเครื่องเอกทროมโบน ถึงการตัดสินใจ และขั้นตอนอนุมัติครั้งสุดท้าย
6. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบทประพันธ์เพลงที่จะใช้ในการแสดง โดยสามารถค้นหาได้ที่
  - ห้องสมุดของคณะศิลปกรรมศาสตร์
  - ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
  - หนังสือศาสตร์การสอนทักษะดนตรีของเครื่องทროมโบน และบทเขียนเกี่ยวกับทროมโบน

3.5 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง

1. ซ้อมตัวเองทุกวันวันละ 2 ช่วงเวลา และซ้อมกับ accompaniment ทุกอาทิตย์โดยซ้อมอาทิตย์ละครั้ง
2. เข้าร่วม Master Class แสดงผลงาน และรับฟังข้อแก้ไข
3. ออกแสดงก่อนการแสดงเดี่ยวอย่างน้อย 2 อาทิตย์เพื่อที่จะได้รู้จักควบคุมอารมณ์และความรู้สึกในการแสดงจริง
4. ปรีกษาอาจารย์ประจำวิชาสอนเครื่องเอกของทอมโบนในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการแสดง
5. ติดต่อ และสำรวจสถานที่แสดง
6. จัดเตรียมสูจิบัตร และจัดเตรียมสถานที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.7 การแสดง

การแสดงจะแบ่งเป็น 2 ช่วง โดยครั้งแรกแสดงรวมรวมเป็นเวลา 35 นาที ครั้งที่สองแสดงรวมเป็นเวลา 45 นาที มีการพักระหว่างการแสดง 15 นาที เปิดให้ผู้ชมเข้าก่อน 15 นาทีพร้อมแจกสูจิบัตร

3.8 รายการการแสดงและระยะเวลา

1. <i>Sonata for Trombone and Piano</i> โดย Benedetto Marcello	7 นาที
2. <i>Sang Till Lotta for Trombone and Piano</i> โดย Jan Sandström	7 นาที
3. <i>Concerto per Trombone e Orchestra (Concerto per Trombone e Orchestra)</i> โดย Nino Rota	21 นาที
INTERMISSION	
4. <i>Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet</i> โดย Johannes Rochut และ Tom Ervin	10 นาที
5. <i>Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir</i> โดย Thom Ritter George	10 นาที
6. <i>Sonata for Trombone and Brass Band</i> โดย Derek Bourgeois	10 นาที

รวมเวลาแสดงทั้งหมด 1 ชั่วโมง 30 นาที

บทที่ 4

สูจิบัตรการแสดงและโปสเตอร์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

4.1 สูจิบัตรการแสดง

1. SONATA for Trombone and Piano by Benedetto Marcello // 2. SANG
TILL LOTTA for trombone and Piano by Jan Sandström // 3. CONCERTO per Trombone e orchestra (RIDUZIONE PER TROMBONE E PIANO FORTE) by Nino Rota // INTERMISSION // 4. SELECTED from the Vocalises of Marco Bodogni for Trombone Duet by Johannes Rochut and Tom Ervin // 5. ARIA AND DANCE Solo Trombone and Trombone Choir by Thom Ritter George // 6. SONATA for Trombone and Brass Band by Derek Bourgeois

A TROMBONE RECITAL
BY ANUNTAPORN IAMCHANBANJONG

09.03.2010 :: 2.00 PM @ FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS // CHULALONGKORN UNIVERSITY

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

{ ประวัติบุคคล }

นายอนันท์พร เอี่ยมชาดูบรราช

อนันท์พร เอี่ยมชาดูบรราช เกิดที่จังหวัด ราชบุรี ในปี พ.ศ.2528 โดยได้จบปริญญาตรี ในสาขาวิชา การแสดงดนตรี ที่มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

อนันท์พร เอี่ยมชาดูบรราช เริ่มเล่นดนตรี เมื่ออายุ 13 ปี ที่โรงเรียน สารสิทธิ์พิทยาลัย โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมชมรมวงโยธวาทิตของโรงเรียนภายใต้การควบคุมของอาจารย์ธรรมรัตน์ ชำคำไพ, อาจารย์นาโฆ สมนศรี และ อาจารย์ดีรงค์ เพรชพิมพ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำชมรมประจำโรงเรียน หลังจากนั้นได้ศึกษาเพิ่มเติมกับอาจารย์ เกริกไกร แตนน้อย และ อาจารย์อรุณกร ชัยสุบรรณรักษ์ ที่ได้เข้ามาเป็นอาจารย์พิเศษในขณะนั้น โดยช่วงที่เล่นดนตรีในขณะนั้น ก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันและเข้าร่วมเทศกาลดนตรี ทั้งในและนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง หลังจากนั้นก็ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้ศึกษาด้านการรวมโบนกับ อาจารย์สรพลา วรแสง และนอกจากนั้นก็เข้าร่วมเล่นอยู่ในวง K.U. Wind Symphony ภายใต้การควบคุมของอาจารย์สุรพล ธีญวัญญู และ อาจารย์นิพัทธ์ กาญจนหุต ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชา โดยได้มีโอกาสออกแสดงคอนเสิร์ตทั้งในและนอกประเทศอยู่เป็นประจำ

ปัจจุบัน อนันท์พร เอี่ยมชาดูบรราช ประกอบอาชีพเป็นนักดนตรีอิสระ และเป็นอาจารย์พิเศษสอนเครื่องรอมโบนให้กับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และ ทำงานเป็นนักดนตรีเบื้องหลังให้กับศิลปินชื่อดังด้วย

{ ประวัติบุคคล }

อาจารย์ วุฒวัฒน์ เอื้อขุนพล, วากายากร

อาจารย์ วุฒวัฒน์ เอื้อขุนพล เกิดที่จังหวัดนครปฐม ในปี พ.ศ.2527 โดยได้จบปริญญาตรี ในสาขาวิชา การแสดงดนตรี ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เริ่มเล่นดนตรีเมื่ออายุ 13 ปี ที่โรงเรียน สารสิทธิ์พิทยาลัย โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมชมรมวงโยธวาทิตของโรงเรียนภายใต้การควบคุมของอาจารย์ธรรมรัตน์ ชำคำไพ, อาจารย์นาโฆ สมนศรี และ อาจารย์ดีรงค์ เพรชพิมพ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำชมรมประจำโรงเรียน โดยช่วงที่เล่นดนตรีในขณะนั้น ก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันและเข้าร่วมเทศกาลดนตรีทั้งในประเทศและนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง หลังจากนั้นก็ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้ศึกษาด้านการรวมโบนต่อจากอาจารย์สรพลา วรแสง และนอกจากนั้นก็เข้าร่วมเล่นอยู่ในวง K.U. Wind Symphony ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ สุรพล ธีญวัญญู และนอกจากนั้นก็ได้ศึกษาด้านการอ่านวงเพลงกับ อาจารย์ นิพัทธ์ กาญจนหุต ซึ่งเป็น อาจารย์ประจำภาควิชา และได้ศึกษาเพิ่มเติมทางด้านการเล่นวงกับ อาจารย์ เกริกไกร แตนน้อย ด้วย

ปัจจุบัน อาจารย์ วุฒวัฒน์ เอื้อขุนพล ทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่โรงเรียน บัณฑิตศึกษา นอกจากนี้ยังได้นำโรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศและได้รับรางวัลอย่างมากมาย

{ ประวัติบุคคล }

อาจารย์ศุขมา แพศฬลาตีสัย, เปียโน

อาจารย์ ศุขมา แพศฬลาตีสัย เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2511 โดยได้จบปริญญาตรี ในสาขาวิชาการแสดงดนตรีที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีพ.ศ.2533

หลังจากนั้นก็เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาการแสดงและการสอนเปียโน ที่มหาวิทยาลัยไอคลาโฮมาที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2538

ปัจจุบัน อาจารย์ ศุขมา แพศฬลาตีสัย ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์สอนเปียโน และเป็นเจ้าของโรงเรียนดนตรี SOONER the Classic Music School

{ ประวัติบุคคล }

วงดุริยางค์โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา, วงเครื่องลมทองเหลือง

วงเครื่องลมทองเหลืองของมัธยมสังคีตเป็นส่วนหนึ่งของวงดุริยางค์โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี เป็นโรงเรียนลักษณะพิเศษในพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์การดนตรี ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2536 เพื่อส่งเสริมทักษะและความเป็นเลิศทางด้านดนตรีของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษา ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนสายสามัญ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและพัฒนาศักยภาพด้านดนตรีที่ได้มาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนสายสามัญ ได้ ควบคู่กันไปด้วย

วงดุริยางค์โรงเรียนมัธยมสังคีต ได้เข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศ และระดับโลก โดยได้รับรางวัลมากมายจากการแข่งขันในรายการต่างๆ

{ ประวัตินักดนตรี }

วง Oh_h0 | Trombone Camerata

วง Oh_h0 | Trombone Camerata เป็นวงกรอมโบน ที่เกิดจากการรวมตัวของ นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยเริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยเริ่มแรกมีสมาชิก 6 คนมาในปัจจุบันประกอบไปด้วยสมาชิก 20 คน โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของ อาจารย์สุรพล รัตนวิบูลย์, อาจารย์นิพัทธ์ กาญจนหุต และ อาจารย์สรพร วรแสง โดยสมาชิกในวงจะเป็นนักเรียนนักศึกษา ภายใต้การฝึกสอนของอาจารย์ อรุณกร ชัยสุบรรณรักษ์, อาจารย์สรพร วรแสง, อาจารย์สิทธิ์ชัย ช่างสะอาด และอาจารย์ Phillip Brink เน้นการบรรเลงแบบบทประพันธ์เฉพาะวงกรอมโบนเป็นหลัก โดยมีผลการแสดงคอนเสิร์ตออกมามากมายเสมอ โดยมีแนวความคิดที่จะเผยแพร่และพัฒนาศักยภาพแต่เยาว์วัยและมุ่งสนใจในเครื่องกรอมโบน

{ รายชื่อนักดนตรี }

ผู้แสดงเดี่ยวกรอมโบน

- นาย อนันท์พร เว็บบชาญบรรณ

ผู้เล่นเปียโนประกอบ

- อาจารย์ กุญษา แพศไพลาดีศัย

วาทกาน

- อาจารย์ ฐิตวัฒน์ เชื้อขุนทด

วง Oh_h0 |

Trombone Camerata

- นาย ธีระพล ศรีพนธ์กุล
- นาย อติวัฒน์ แพทพาศิไพศา
- นาย ณัฐกฤษ ภูรดลน้อย
- อาจารย์ ฐิตวัฒน์ เชื้อขุนทด

วงเครื่องลมทองเหลือง, วงดุริยางค์ โรงเรียนเตรียมสังคิตวิทยา

กรับเปิด

- ด.ช.ภูวณัฐ สนฤกษ์ฐิติกุล
- ด.ช.ภนศิต ชิวโชติ
- ด.ญ.พีชพีชชา หลวงเจริญ
- น.ส. วัลลภา ศรีใหม่
- นาย พชร สิบสอง
- นาย ธีรสินธุ์ ปัทมา
- นาย ณัฐดนัย คุฎกสนธิสุวรรณ
- นาย ณัฐวัฒน์ แสนวิสุทธิ์
- นาย นพดล ไทวัชชัย
- นาย กิณฑพันธ์ ปานนาค

ฟลูเทลฮอร์น

- นาย ยุทธศักดิ์ พลายกู๋

ฮอร์น

- น.ส.ณัฐกรณิ วัฒนใหม่
- น.ส.ธิดา ยอดอินทร์
- น.ส.ณัฐภริณภัก ฤกษ์ฤกษ์กุล
- นาย กฤษฏ์ วัฒนาวารี
- นาย นพณันท์ ณ บางช้าง

บาริโตน

- นาย ภิกรัน อารณณ์แก้ว
- นาย ณัฐชัย มีอาษา

ยูเฟเปียม

- ด.ช.ชณันท์ ศิริรัตนพิทยากุล
- ด.ช.ภคพล หงษ์คำ
- นาย กิณฑกฤษ สวัสดิ์สุข
- นาย ธีรวัฒน์ เพชรประเสริฐ

กรอมโบน

- นาย ธีรณัฐ ธีระพนธ์

- นาย ธีรชัย พานิชยเวชสันต์
- นาย ธีระพล ศรีพนธ์กุล

ทูบา

- นาย ประไพกร สภาจรัญกุล
- นาย ธนิก กิรมย์ชัยกิจ
- นาย กฤตบุญ สวัสดิ์สุข

เพอคัสชัน

- นาย กิณฑพนธ์ นภากุล
- นาย ธนากร แบนอรุณ
- น.ส. ณัชชา ทอกรลน้อย

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Sonata in E minor : Benedetto Marcello

Benedetto Marcello เกิดวันที่ 31 กรกฎาคม หรือ วันที่ 1 สิงหาคม ในปี 1686 เป็นชาวอิตาลี เกิดที่เมืองเวนิซ โดยเกิดในครอบครัวของคณบดีชั้นสูง และนอกจากจะเป็นนักประพันธ์เพลงแล้ว ก็ยังเป็นนักเขียน, อาจารย์, ทนาย-ความ และ ผู้พิพากษาด้วย เขาได้เริ่มเรียนดนตรีกับ Francesco Gasparini และ Antonio Lotti แต่ภายหลัง พ่อของเขาก็ดึงเขาไปให้เขาเป็นผู้พิพากษา และเขาก็ได้เริ่มศึกษาวิชากฎหมายและศึกษาด้านดนตรีไปพร้อมกับ ด้วย ในชีวิตของเขาได้ร่วมนกับการเป็นผู้พิพากษาและนักประพันธ์เพลง

สำหรับบทเพลง Sonata in E minor เป็นซึกหนึ่งเพลงของนักประพันธ์ชื่อตัวที่ได้ประพันธ์เพลงนี้ขึ้นมา โดยตัว-บทเพลงนี้ได้ถูกประพันธ์ให้กับการเดี่ยวเครื่องดนตรีเชลโล่ โดยได้ประพันธ์ทั้งหมด 6 บทสรุ ประกอบด้วย- ด้วย Cello Sonata No.1 in F Major, Cello Sonata No.2 in E Minor, Cello Sonata No.3 in A Minor, Cello Sonata No.4 in G Minor, Cello Sonata No.5 in C Major และ Cello Sonata No.6 in G Major

ในบทเพลง Sonata in E minor ประกอบด้วย 4 ท่อนที่แตกต่างกัน โดยในท่อนแรกจะเป็นท่อนที่เริ่มใน จังหวะ: Adagio ในท่อนที่ 2 อยู่ในจังหวะ: Allegro ในท่อนที่ 3 อยู่ในจังหวะ: Largo ในท่อนที่ 4 อยู่ในจังหวะ: Allegretto

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Song Till Lotta : Jan Sandström

Jan Sandström เกิดวันที่ 25 มกราคม ปี 1954 ในหมู่บ้าน Vilhelmina ในเมือง Lapland และเติบโตในเมือง Stock- holm ประเทศสวีเดน เริ่มต้นศึกษาด้านดนตรีอย่างจริงจังในด้านดนตรีโดยเรียน counterpoint ในเมือง Stockholm กับอาจารย์ชื่อ Valdemar Söderholm หลังจากนั้นได้ไปศึกษาต่อที่ University School of Music of Piteå ซึ่งอยู่บริเวณเหนือสุดของ ประเทศสวีเดน เดียวกับชาวบอสเนีย ในช่วงระหว่างปี 1974 - 1976 หลังจากนั้นปี 1978 - 1982 นั้นก็ได้ไปศึกษาต่อที่ Royal Academy of Music in Stockholm โดยได้ศึกษากว่าด้านทฤษฎีดนตรีและการ- ประพันธ์เพลงกับ Gunnar Bucht, Brian Ferneyhough และ Pär Lindgren ในปี 1985 เขาได้กลับมาเป็นอาจารย์ที่ University School of Music of Piteå โดยได้สอนวิชาโดยได้ศึกษากว่าด้านทฤษฎีดนตรีและการ- ประพันธ์เพลง นอกจากนี้ยังเป็นอาจารย์สอนเช่นกัน ก็ยังเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงอีกคนหนึ่งของสวีเดนที่ทั่วโลกต่างก็รู้จักเขา ้ โดยผลงานที่ทำให้มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ The Motorbike Concerto for Trombone and Orchestra (1988-1989)

บทเพลง Song Till Lotta ได้ถูกประพันธ์ขึ้นสำหรับเป็นของขวัญวันเกิดอายุครบ 7 ปี แต่ลูกสาวเพื่อนสนิทของ- เขาที่ชื่อว่า Lotta ซึ่งก็ได้เริ่มเล่นทอร์ปโนในขณะนั้น โดยได้ประพันธ์เพลงนี้หลังจากการประพันธ์เพลง Motorbike Concerto โดยในขณะ โดย Jan Sandström ได้กล่าวกับเพื่อนของเขาว่าเขาอยากประพันธ์บทเพลง Concerto ให้เธอซักเพลงและต่อไปถ้า Lotta ยอมรับ ทอร์ปโนอยู่ก็ขอให้คิดว่าเพลงนี้ไม่ใช่เพลง Concerto แต่จะเป็นเพียงแค่ของขวัญ- สำหรับเธอเท่านั้น โดยในการสนทนาเพลงนี้ครั้งแรกๆโดย Lotta กับบิดาของเธอคือ Christer ซึ่งจะเป็นคนเล่น เปียโนประกอบให้เธอ ปีๆนั้น Lotta ไม่ได้เล่นทอร์ปโนต่อ แต่ได้ทำนามเป็นอาสาสมัครของสหประชาชาติ โดยได้เ็น- การช่วยเหลือผู้คนทั่วโลก

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Concerto per trombone : Nino Rota

Nino Rota เกิดที่มิลานในประเทศ อิตาลี เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ปี 1911 ในครอบครัวนักดนตรี โดยเขาได้เริ่มเรียนเปียโน และทฤษฎีดนตรีร่วมกับประวัตศาสตร์กับมารดา เขาได้ฉายแววในการเล่นดนตรีกันตั้งแต่ตอนยังเล็ก มารดาของเขาคิด-ฝันไว้ว่า ตอนเขาอายุ 8 ขวบ เขาสามารถเล่นเปียโนโดยต้นสดที่ตัวเองแล้ว และยังเริ่มประพันธ์บทเพลงขึ้นอีกด้วย โดย เริ่มประพันธ์เพลง ที่มีเนื้อร้องเกี่ยวกับศาสนาสำหรับกลุ่มนักร้องและวงดุริยางค์, บทเพลงสำหรับวงขับร้องประสานเสียง และ บทเพลงสำหรับวงออร์เคสตรา โดยเมื่ออายุ 12 ปี ก็สามารถเข้าเรียนในวิทยาลัยดนตรีเมืองมิลานได้ และแต่งเพลงคลาสสิกได้แล้ว โดยมีการนำออกแสดงด้วยโดยได้ศึกษากับ Orefice และ Pizzetti ต่อจากนั้นก็ย้ายไปอยู่ที่โรมในปี 1926 โดยได้ไปศึกษาที่ Alfredo Casella at the จบเรียนจบด้านการประพันธ์เพลงที่ Accademia di S Cecilia ในปี 1930 ต่อมาด้วยคำแนะนำของวากเนอร์ชื่อตัว Arturo Toscanini ในปีช่วงระหว่างปี 1930-1932 เขาจึงได้เข้าศึกษาเพิ่มเติมที่ สถาบันเคอร์ติส ฟีลลาเดลเฟีย และเรียนการอ่านวงเพลงกับ Fritz Reiner เรียนอยู่จนถึงปี 1932 การที่อยู่ในอเมริกา ทำให้เขามีโอกาสพบกับคีตกวีอเมริกันชื่อดัง คือ Aaron Copland และ George Gershwin และเขายังสนใจดนตรีสมัยนิยมของอเมริกา (American Popular Songs) หลังจากนั้นก็ได้เดินทางกลับมามีลานครึ่ง และได้รับปริญญาตำแหน่งบรรณกรมาจากมหาวิทยาลัยมิลาน ในปี 1937 หลังจากนั้นก็ได้เริ่มงานโดย เป็นอาจารย์สอนที่ Toronto music school and eventually ก็ได้เริ่มบทประพันธ์แบบคลาสสิก ของเขาก็คือเขาเริ่มเข้ามาสู่ศิลปะภาพยนตร์ในฐานะนักประพันธ์เพลงประกอบ ส่วนอีกด้านหนึ่ง ก็ยังคงประพันธ์บทเพลงในลักษณะคลาสสิกซึ่งก็กลับมามีชื่อเสียงอีกครั้ง เขายังสอนดนตรีที่สถาบันดนตรีเมืองบารีด้วยเขาได้เป็นทั้งผู้ชำนาญการกำกับวงดนตรีตั้งแต่ปี 1950 ถึง 1977 เขาประพันธ์เพลงประกอบภาพยนตร์เอาไว้ถึง 157 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้กำกับอิตาลีเช่น เช่น Luchino Visconti, Federico

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Concerto per trombone : Nino Rota (2)

Fellini และ Franco Zeffirelli เข้ามามีกรรมที่กรุงโรมในวันที่ 10 เมษายน 1979 เมื่อภาพยนตร์ของเขาทั้งหมดแล้ว มีประมาณ 190 โจปส์ ซึ่งมีแบ่งเป็นอุปกรณ 22 เรื่อง บทเพลงคลาสสิกประเภทอราทอร์โอ บัลเลต อิมโม่ 4 บท เปียโนคอนแชร์โต้และเชลโลคอนแชร์โต้ถ้อยถนล: 3 บท ยิวคอนแชร์โต้สำหรับเครื่องดนตรีอื่นๆเช่น ทรอบอน, ฮาร์พ และ บาสซูน จากการได้เรียนรู้และคุ้นเคยกับบทประพันธ์ในสมัยใหม่ทำให้หลายงานประพันธ์ของเขาที่มีความเป็นสมัยใหม่มาก ใชั้นในลักษณะของในด้านจังหวะและในด้านคีตลักษณ์ภาพยนตร์ The Godfather ก็เป็นหนึ่งในงานที่มีชื่อเสียงที่โด่งดัง Nino Rota ได้ประพันธ์ไว้กับบทเพลงประกอบภาพยนตร์

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
ศาลงกรณ์มหาวิทาลัย

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Vocalises for Trombone : Giulio Marco Bordogni

Giulio Marco Bordogni เกิดเมื่อวันที่ 23 มกราคม ปี 1789 จะรู้จักกันในนาม Marco Bordogni โดยเป็นชาวอิตาลี เกิดที่เมือง Gazzaniga ใกล้กับ Bergamo โดยเขาเป็นหนึ่งในนักเรียนดีเด่นของโรมริเยน สอนร้องเพลงเสียงเทเนอร์ โดยได้ศึกษากับ Giacomo David และ Gaetano Crivelli โดยในปี 1813 เขาได้เปิดการแสดงเป็นครั้งแรกของตัวเองที่ La Scala ในเมือง Milan โดยได้แสดงเป็นการแสดงโอเปร่า จากครั้งนั้น ทำให้ตัวเขามีชื่อเสียงมากจน Rossini's ซึ่งเป็นนักประพันธ์เพลงร้องและบทโอเปร่าที่มีชื่อเสียงมากในขณะนั้นก็ได้ประพันธ์บทเพลงร้องให้สำหรับ Marco Bordogni อย่างมากมายโดยได้ตระเวนเก็บสายเปิดการแสดงไปทั่วยุโรปในขณะนั้น ในปี 1825 เขาได้สร้างสรรคบทละครเรื่อง Conte di Libenskof in Rossini's Il viaggio a Reims โดยเขาได้แสดงและร้องในบทประพันธ์นี้เป็นเวลาหลายปีที่โรงละคร des Italiens ในปารีส ประเทศฝรั่งเศส และนอกจากนี้เขายังได้เป็นอาจารย์สอนที่โรงเรียนสอนศิลปะของปารีส โดยได้เริ่มสอนในปี 1820 นอกจากนี้เขาได้คิดค้นตำราและแบบฝึกหัดสำหรับการร้องเพลง และบทเพลงแบบฝึกเปลี่ยนเสียง ขับร้องซึ่งเป็นที่นิยมสำหรับนักร้องเบกานจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นนักร้องและอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากในช่วงขณะนั้นเพราะด้วยผลงานแสดงที่เป็นการแสดงแรกของบทประพันธ์โอเปร่าของ Rossini's ในขณะนั้นโดยที่เขาถือว่าเป็นคนแรกที่ได้ร้องเพลงโอเปร่าของ Rossini's นับแต่นั้น

บทเพลงแบบฝึกเปลี่ยนเสียงขับร้องสำหรับทรอมโบนนั้นเป็นอีกหนึ่งในสิ่งแบบฝึกหัดที่สำคัญสำหรับนักเรียนทรอมโบน โดยบทเพลงนี้ได้ทำหน้าที่เป็นพื้นฐานด้านดนตรีสำหรับการ legato ที่ดีที่สุด บทเพลงแบบฝึกเปลี่ยนเสียงขับร้องนี้ได้ประพันธ์ขึ้นมาทั้งหมด 120 บท สำหรับนักร้องที่จะใช้เป็นแบบฝึกหัดรับการเรียนไปเรื่อยๆ จากตัวเลขน้อยจะง่ายและยากขึ้นเรื่อยๆ และเนื่องจากทรอมโบนก็เป็นเครื่องดนตรีที่อยู่ในระดับเสียง

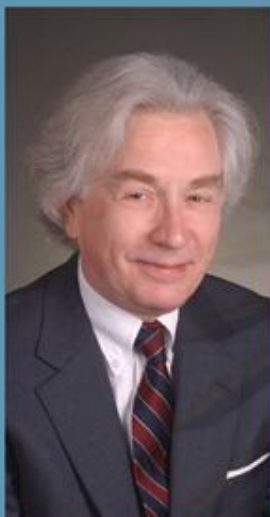
{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Vocalises for Trombone : Giulio Marco Bordogni (2)

เทเนอร์อยู่แล้ว ทำให้การสอดคล้องทางการประพันธ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ โดยที่ในแต่ละบอร์ก็ประกอบด้วยเอกลักษณ์และความงดงาม ด้วยการปรุงแต่งของผู้ประพันธ์ โดยที่ผู้สันทนสามารถที่จะเรียนรู้และเข้าใจง่าย ซึ่งทำให้แบบฝึกหัดนี้ได้ถูกใช้สำหรับเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนทรอมโบนไปทั่วโลก ในปัจจุบัน นอกจากบทประพันธ์นี้แล้ว ก็ได้มีผู้ประพันธ์รายท่านของลดละและรายประสานของเปียโนขึ้นมาอีกด้วย ทำให้การเรียนบทเพลงนี้มีสีสันและความไพเราะมากขึ้นไปอีก

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
ศาลงกรณ์มหาวิทาลัย

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Aria and Dance : Thom Ritter George

Thom Ritter George เกิดวันที่ 23 กรกฎาคม ปี 1942 ที่เมือง Detroit, Michigan โดยมีความสนใจในการประพันธ์เพลงและการควบคุมตั้งแต่วัยเด็กโดยบทประพันธ์แรกได้ประพันธ์ตอนอายุได้ 10 ปี และได้เริ่มเป็นวงายกรควบคุมวงออร์เคสตราที่อายุ 17 ปี โดยที่ช่วงระหว่างที่ได้ศึกษาในระดับ High School ได้ศึกษากฎการประพันธ์เพลงกับ Harold Laudenslager ซึ่งได้เป็นลูกศิษย์ของ Paul Hindemith

Thom Ritter George ได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย Eastman School of Music ในด้านการประพันธ์เพลงในปี 1960 โดยได้ศึกษากับ Thomas Canning, Louis Mennini, Wayne Barlow, John LaMontaine, และ Bernard Rogers โดยที่ในขณะที่ศึกษา Thom Ritter George ก็ได้มีผลงานเพลงออก มาตีพิมพ์และแสดงประกอบไปด้วย เพลง Sonata for Baritone Horn และ Piano, Concerto for Bass Trombone และ Orchestra, Hymn และ Toccata (band), Brass Quintet No. 1, Proclamations (band), and Concerto for Flute และ Orchestra โดยที่ปัจจุบันบทเพลงพวกนี้ก็ยังมีที่นิยมอยู่ และในขณะที่ศึกษาอยู่ที่นี้ Thom Ritter George ก็ได้ศึกษากฎการด้านการอำนวยเพลงกับ Dr. Paul White ซึ่งเป็นผู้อำนวยการของ The Rochester Philharmonic ในขณะนั้น

หลังจากที่ได้จบปริญญาตรีและโทที่ Eastman School of Music แล้ว Thom Ritter George นั้นก็ได้รับการโดยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประพันธ์เพลง, ผู้เรียบเรียงและผู้ควบคุมวงดุริยางค์วงแรกของสหรัฐอเมริกา ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. โดยได้ควบคุมวงออกเดินทางแสดงไปทั่วประเทศโดยได้เดินทางไปแสดงที่ White House หลาย ๆ ครั้ง นอกจากนี้ในขณะที่ยังเป็นการนับได้มีงานประพันธ์ออกมากอีกเช่น creation of his Western Overture (band), Sinfonietta (orchestra), Six Canonic Sonatas, Sonata for Clarinet and Piano, and Sonata

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Aria and Dance : Thom Ritter George (2)

for Flute and Piano เป็นต้น และในขณะที่ได้รับราชการที่ศึกษาทางด้าน การอำนวยเพลงกับ Lloyd Geisler ซึ่งเป็นผู้อำนวยการของ The National Symphony ในขณะนั้น หลังจากนั้น Thom Ritter George ก็ได้จบปริญญาเอกที่ Catholic University of America ในปี 1970 และได้การมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยเพลงด้านดนตรีและผู้อำนวยการของ Quincy Symphony Orchestra (Quincy, Illinois) และยังมีได้ศึกษาเพิ่มเติมทางด้าน การอำนวยเพลงชั้นสูงอีกโดยได้ศึกษากับ Boris Goldovsky (ผู้อำนวยเพลงทางด้านโอเปร่า) และ Sir Georg Solti, ผู้อำนวยเพลงของวง Chicago Symphony Orchestra ในขณะนั้นการประพันธ์เพลงใหม่ ๆ อย่างมีชื่อเสียงอย่างเช่น First Suite in F (band), The People, Yes (soloists, chorus, and orchestra), Pastorale (flute and organ), the two ballets Four Games (orchestra) and Erica (orchestra), Sextet (euphonium and woodwinds), and Brass Quintet No. 4 เป็นต้น Thom Ritter George ได้รับรางวัลด้านการประพันธ์มากมายเช่น รางวัล Edward B. Benjamin Prize, two Howard Hanson Awards, the Seventh Sigvald Thompson Award และรางวัล American Society of Composers ด้วย และบทประพันธ์ยังได้ถูกตีพิมพ์ในอีกหลายสำนักพิมพ์ตั้งแต่ปี 1956 เช่น ในสำนักพิมพ์ Boosey and Hawkes, G. Schirmer, Southern Music Company, Acoura Music, Shawnee Press, and TUBA Press และก็ได้มีการบันทึกบทประพันธ์ลงเป็น Audio ด้วย โดยผลงานการประพันธ์ได้ถูกตีพิมพ์ในหลายๆที่เช่นใน Chicago, Houston, Utah, Memphis, Eastman-Rochester orchestras, and other major ensembles in the United States และในต่างประเทศ

บทเพลง ARIA AND DANCE ของ Thom Ritter George เป็นอีกหนึ่งเพลงที่น่า สนใจในบทเพลงเดี่ยวทรวงบโบนท์ทรวงบโบนท์ บทประพันธ์นี้ได้ถูกประพันธ์ขึ้นในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม ปี 1970 โดยประพันธ์เพื่อเป็นเกียรติแก่ Emory Remington ซึ่งเป็น อาจารย์สอนอยู่ที่ Eastman School of Music และ นักทรวงบโบนท์ของวง Rochester Philharmonic Orchestra ในขณะนั้นและบทเพลงนี้ก็ได้รับรางวัลชนะเลิศสำหรับบทประพันธ์เพลงยอดเยี่ยมในปี 1974 ของ สมาคมทรวงบโบนท์โลกโดยที่บทเพลงนี้มีวงประกอบอยู่ 2 ท่วง โดยที่ท่วงแรกจะอยู่ใน Andante จะใช้เสียงที่ฉูดฉาดและมีการเล่นร่ายทำนองของวงเดี่ยวทรวงบโบนท์กลับไปมา โดยท่วงที่ 2 จะแตกต่างจากท่วงแรกเป็นอย่างมากโดยที่จะอยู่ใน Vivace e giocoso โดยจะเป็นเพลงที่เร็วและมีการเปลี่ยนจังหวะ

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Sonata for Trombone & Brass Band : Derek Bourgeois

Derek Bourgeois เกิดในปี 1941 ที่ Kingstown ในประเทศอังกฤษ โดยที่เขาได้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ด้วยปริญญาตรีระดับบัณฑิตกึ่งหนึ่งร่วมกับปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ โดยหลังจากนั้นเขาได้ไปศึกษาเพิ่มเติมที่ Royal College of Music เป็นเวลา 2 ปีโดยได้ศึกษากับ Herbert Howells และได้ศึกษาด้านผู้อำนวยการเพลงกับ Sir Adrian Boult เขาได้ประพันธ์เพลงทั้งหมดโดยแบ่งเป็นซิมโฟนี 46 บท, คอนแชร์โต 15 บท, ควอร์ส 7 บท, โอเปร่า 2 บท บทประพันธ์เพลงสำหรับร้องและวงดนตรีรวมไปถึงวงวงกบเพลงสำหรับวงซิมโฟนี, วงออร์เคสตรา, บทประพันธ์เพลงสำหรับวงเครื่องเป่าทองเหลืองอีก 12 บท และซิมโฟนี 6 บทสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม นอกจากนี้เขายังได้ประพันธ์เพลงสำหรับประกอบในรายการของโทรทัศน์ด้วย

Sonata For Trombone & Brass Band นี้โดยบทประพันธ์นี้ได้ถูกประพันธ์ขึ้นในปี 1998 โดยประพันธ์ให้กับนักทรงมโบนชาวอเมริกันชื่อว่า Don Lucas โดยมีการแสดงครั้งแรกที่ Birmingham ในวันที่ 19 พฤษภาคม ปี 2000 ประกอบด้วย 4 ท่อน โดยท่อนแรกอยู่ในจังหวะ Allegro con brio เขียนในสัคตลักษณ์โซนาตา ในท่อนที่ 2 อยู่ในจังหวะ Allegro scherzando เขียนในสัคตลักษณ์รอนโด ในท่อนที่ 3 อยู่ในจังหวะ Adagio cantabile เขียนในสัคตลักษณ์สามตอน ในท่อนสุดท้ายอยู่ในจังหวะ Allegro con Fuoco เขียนในสัคตลักษณ์โซนาตา โดยจะเห็นได้ว่าเป็นบทเพลงที่ค่อนข้างมีความสมัยใหม่ประกอบด้วยเพลงทรงมโบนในยุคโรแมนติกผสมอยู่ด้วยกันโดยที่ผู้ประพันธ์นั้นก็ได้เข้าใจในเครื่องดนตรีทรงมโบนเป็นอย่างดีมาก โดยจะเห็นได้ว่าจะมีการใช้เทคนิคของเครื่องทรงมโบนอย่างมากมาย นอกจากนี้ผู้ประพันธ์เพลงก็ได้ให้ความสำคัญกับแต่ละเครื่อง การที่นำแต่ละเครื่องมาคอยรับคอสองกับรายทำนองก็เช่นกัน โดยที่บทเพลง Sonata For Trombone & Brass Band ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในการประพันธ์เพลงสำหรับทรงมโบนที่บรรเลงเครื่องทองเหลืองที่เข้าใจในเครื่อง ดนตรีตระกูลเครื่องลมทองเหลืองได้อย่างดี-

{ อรรถาธิบายบทเพลง }

Sonata for Trombone & Brass Band : Derek Bourgeois (2)

เยี่ยม และ บทประพันธ์เพลงนี้ก็ยิ่งเหมาะสำหรับผู้ที่ศึกษาวิชาการแสดงทรงมโบนและผู้ที่ศึกษาทางด้าน การประพันธ์เพลงโดยที่ผู้ประพันธ์เพลงนี้ได้ใช้เทคนิคที่ค่อนข้างจะเป็นระดับสูงสำหรับเครื่องทรงมโบนและเครื่องลมทองเหลืองที่บรรเลงประกอบด้วยมากมายเช่น ทำนองที่มีการเปลี่ยนแปลงขยับขึ้นลงเสียงแบบไม่ค่อยสับสนกับ, การเล่นโน้ต เสียงสูงและต่ำสุดของเครื่องจะทำได้ และ การเล่นโน้ตแบบเร็ว เป็นต้น โดยที่ได้ใช้ใช้ขีดความสามารถของเครื่องทุกเครื่องสูงจึงเป็นอีกหนึ่งบทประพันธ์เพลงที่น่าสนใจอีกบทเพลงหนึ่งของเพลงทรงมโบนกับวงเครื่องลมทองเหลืองที่บรรเลงประกอบ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
ศาลงกรณ์มหาวิทาลัย

{ ขอบคุณ }

ขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ เขฟ และคนในครอบครัวที่สนับสนุน // ขอบคุณ ครูบาอาจารย์ ทุกท่านที่เคยมีส่วนต่อเติมชีวิต // ขอบคุณ อาจารย์อรุณกร ชัยสุบรรณิกนก ที่คอยช่วยแนะนำสั่งสอนการเล่นดนตรีที่ถูกต้องและการดำเนินชีวิต // ขอบคุณ อาจารย์อรวรรค์ภรณ์ ธรรมบุตร, อาจารย์วีรชาติ เปรมานนท์, อาจารย์ณิชา พินธุเจริญ และ อาจารย์อาจารย์ทุกท่านของสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย // ขอบคุณ อาจารย์สุรพล รัตนวิบูลย์, อาจารย์นิพัทธ์ กาญจนะหุต, อาจารย์สรพจน์ วรแสงและ อาจารย์เกริกไกร แอนน้อย ที่ได้มอบความรู้และความปรารถนาดีต่อผู้ สอนมาโดยตลอด // ขอบคุณ อาจารย์ศุขมา แพศยลาตย์ ผู้ที่แนะนำเรื่องความคิด ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากมายและช่วยสนับสนุนประกอบให้ // ขอบคุณ น้อง ๆ จากวงดุริยางค์มัธยมศึกษาศาสตร์ ที่ช่วยมาร่วมแสดง // ขอบคุณ พี่น้อง จาก K.U.Wind Symphony และ Nontri Orchestra Wind มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไร่ ปูน เกษ ลุกอรอก แสบ เป็ก ไข่ใหญ่ โต บ๊อด ที่ช่วยมาร่วมแสดง // ขอบคุณ วง Bigdaddy Band วงดนตรีบีบีไอ // ขอบคุณ พี่ อาจารย์ฐณณีนัน เรือชูผล ที่ปรึกษาน้ำที่ช่วยเหลือในขณะเพื่อนมาตลอด 15 ปี // ขอบคุณ วงดุริยางค์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา // ขอบคุณ สมาชิกบ้านลูกกบ พี่ กานต์ บอย โสค สแตมปี หมิงกน ยู บ็องลักษ์ พี่อ้อม พี่อู และ ข้าราชการท่านมา // ขอบคุณ พี่น้อง วัยเยาว์ที่ดิโรริ ยมสารสิทธิ์พิทยาลัย รวมไปถึงคุณครูเอก ครูภาวิช มากพรพรพรพรพรนี้ และ รุ่นพี่ที่ช่วยอบรมและสั่งสอน // ขอบคุณ สมาชิกวง Oh_h0 | Trombone Camerata ที่ช่วยมาเล่นให้โดยเฉพาะที่ฉัน ที่สร้างวินัยขึ้นมา และช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน รวมไปถึงทีม ทอรัม รูน ติง และน้อง ๆ ในวงด้วย // ขอบคุณ ดันรตน์ ที่คอยช่วยเหลือ ในทุก ๆ ด้าน // ขอบคุณ พี่น้อง อ้น บ.6/3 ที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ที่ให้กำลังใจกันตลอด ทั้งคนที่ยังอยู่และ ที่จากไปยิ่งที่แสนไกล // ขอบคุณ พี่น้อง ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ นักดนตรี และผู้ร่วมงานที่ไม่ได้ชื่อชื่อ มาในที่นี่ // ขอบคุณ พี่น้องที่ชื่อว่า TRAMBONE ที่ทำให้เราได้พบกับอาจารย์, ครู, พี่น้อง, พี่, น้อง และคนที่เข้ามาในชีวิต รวมไปถึงประสบการณ์ ถ้าเราไม่ได้เจอกัน เราทำไม่ได้พบกับสิ่งที่ดีหลาย ๆ อย่าง ที่เกิดขึ้นในชีวิตที่อันมีลมหายใจอยู่ ขอบคุณจริง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 โปสเตอร์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

CONDUCTOR :
Thanawat
Aeupoonpol

BAND :
Oh...hO!
Trombone
Camerata

BAND :
Mathayom
Sangkeet
Wittaya Wind
Symphonic

A TROMBONE RECITAL

BY ANUNTAPORN IAMCHANBANJONG

SONATA for Trombone and Piano by Benedetto Marcello // SANG TILL LOTTA for trombone and Piano by Jan Sandström // CONCERTO per Trombone e orchestra (RIDUZIONE PER TROMBONE E PIANO-FORTE) by Nino Rota // ARIA AND DANCE Solo Trombone and Trombone Choir by Thom Ritter George // SELECTED from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet by Johannes Rochut and Tom Ervin // SONATA for Trombone and Brass Band by Derek Bourgeois

09.03.2010 . 2.00 PM
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
CHULALONGKORN UNIVERSITY

FREE ADMISSION

With *Susama Pongpladissai* Piano Accompanist
Mathayom Sangkeet Wittaya Wind Symphonic
Oh...hO ! Trombone Camerata

บทที่ 5

บทสรุปและคำแนะนำ

5.1 คำแนะนำ

ในช่วงเวลาที่แสดง มักมีอะไรที่ไม่ได้คาดคิดเกิดขึ้นมา ในช่วงระหว่างการแสดงทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดคิด ควรควบคุมร่างกาย และจิตใจให้เป็นปกติโดยมีแนวทางดังนี้

1. ควรที่จะมีสมาธิในการแสดงดนตรีตลอดเวลา การแสดงโดยไม่มีสมาธิมากพอสำหรับการแสดงที่ยาวนานกว่าชั่วโมงย่อมก่อให้เกิดข้อผิดพลาดง่ายที่สุด
2. พยายามแสดงบทเพลงโดยการจับแนวทำนองหลักของบทเพลงให้ได้ในกรณีที่เกิดข้อผิดพลาดขึ้นควรพยายามจับสิ่งเด่น ๆ ก่อนคือแนวทำนองหลักของบทเพลง
3. ควรจะจดจำแนวทำนองหลักของบทเพลงให้ได้ทั้งในแนวบรรเลงประกอบ และแนวแสดงเดี่ยว
4. ในการแสดงควรที่จะรู้ และสังเกตดูในแนวทำนองหรือลักษณะสำคัญของบทเพลงพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ซึ่งโดยปกติรูปแบบของดนตรีมักจะมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปของในด้านแนวทำนองหลักเสมอ ๆ ดังนั้นถ้าสามารถรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะอย่างไร จึงจะทำให้สามารถที่จะมีสมาธิ และสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้เป็นอย่างดี

5. ในการที่แสดงในห้องแสดงควรจะมาซ้อมจริงก่อนเพราะจะได้รู้ถึงการบรรเลงออกมาเพราะในบางที่ถ้าได้แสดงในห้องที่เสียงก้องมากจึงควรเล่นโน้ตแบบไม่ยาวเกินไปหรือถ้าแสดงในห้องที่เสียงทึบ และแห้ง ควรเล่นโน้ตยาวมากกว่าปกติ และห้องแสดงเล็กใหญ่ มีผลต่อการแสดงเนื่องจากการแสดงครั้งนี้ใช้เครื่องดนตรีมากถึง 40 ชิ้น จะเกิดปัญหาคือทางด้านความดังซึ่งเสียงจะดังมากจนเกินไป ควรรู้ว่าถ้าเป็นอย่างนั้นต้องลดความดังลง

5.2 บทสรุป

ดังที่กล่าวมาในข้างต้นล้วนเป็นคำแนะนำที่ผู้แสดงประสบพบเจอมาในหลายครั้งที่ได้แสดงไม่ควรมองข้ามแม้แต่จุดเล็ก ๆ จุดหนึ่งเพราะอาจจะทำให้เกิดความเสียหายได้ เท่าที่กล่าวมาในทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ และรับรู้ถึงโครงสร้างของรูปแบบ และเนื้อหาในด้านต่าง ๆ ของการแสดง เป็นอีกหนึ่งพื้นฐานที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฝึกฝนดนตรี ในหลาย ๆ ครั้งที่บางคนมีการเตรียมตัวซ้อมมาอย่างดีมากแต่เวลาเสนอผลงานแสดงจริงกับทำไม่ได้ดีนักเพราะไม่ได้ทราบถึงข้อมูลการปฏิบัติในเชิงนี้

ในบทวิทยานิพนธ์ การแสดงเดี่ยวทอมนโบน โดย อนันท์พร เขี่ยมชาญบรรจง เป็นการสรุปสิ่งที่พื้นฐานเพื่อช่วยให้ผู้แสดงเข้าใจวิถีของการแสดงได้ดีมากขึ้น โดยมีองค์ประกอบความเข้าใจประกอบไปด้วยประเภทของบทเพลง และประวัติที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ โดยที่เนื้อหาในเล่มนี้ จัดเป็นความรู้เบื้องต้นที่จะช่วยให้ผู้ที่ศึกษาในด้านการแสดงดนตรีได้เข้าใจ และช่วยนำเสนอการแสดงให้ดีขึ้น สิ่งเหล่านี้จะทำให้คุณค่าของการศึกษามีการพัฒนา การนำเสนอผลงานของดนตรีประเภทนี้จะมีคุณค่าไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าด้านอื่น ๆ เลย ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ที่กำลังศึกษา และหรือผู้ที่สนใจก้าวไปสู่การซาบซึ้งในการบรรเลงดนตรีหรือการแสดงดนตรีที่ดีออกมา การศึกษาทำความเข้าใจให้เข้าถึงองค์ประกอบของดนตรีในด้านนี้ให้ถ่องแท้ย่อมทำให้ผู้ศึกษา ผู้แสดง และผู้รับชมรับฟังได้รับสุนทรียประสบการณ์อย่างสมบูรณ์ในทุกด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์,2552.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เกศกะรัต,2552.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. สังคีตลักษณะและการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เกศกะรัต,2552

ภาษาต่างประเทศ

Benedetto Marcello. Sonata in E minor for trombone and Piano โน้ตเพลง. KEITH BROWN, 1969

Derek Bourgeois. Sonata for Trombone and Brass Band โน้ตเพลง. WARWICK MUSIC LIMITED,
2003

Jan Sandström. Sang Till Lotta for Trombone and Piano โน้ตเพลง. TARRODI, 1991

Johannes Rochut. Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone โน้ตเพลง.
CARL FISHER, 1928

Nino Rota. Concerto per Trombone e Orchestra (Riduzione per Trombone e Piano)
โน้ตเพลง.BMG RICORDI, 1998

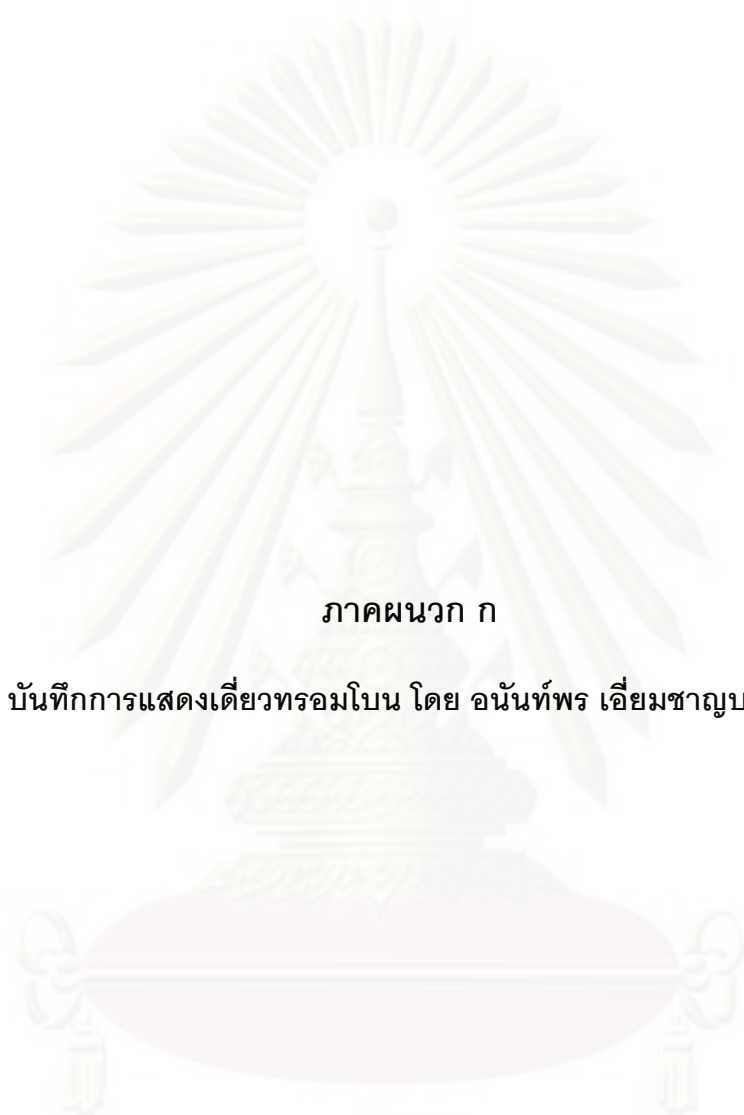
Thom Ritter George. Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir โน้ตเพลง. THOM
RITTER GEORGE, 1970

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

บันทึกการแสดงเดี่ยวทรมโบน โดย อนันท์พร เขี่ยมชาญบรรจง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง: การแสดงเดี่ยวทรอมโบน โดยอนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง

(A TROMBONE RECITAL BY ANUNTAPORN IAMCHANBANJONG)

การแสดงดนตรีจัดแสดง ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันอังคารที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2553

รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงดังต่อไปนี้

1. *Sonata for Trombone and Piano* โดย Benedetto Marcello
2. *Sang Till Lotta for Trombone and Piano* โดย Jan Sandström
3. *Concerto per Trombone e Orchestra (Riduzione per Trombone e Pianoforte)*
โดย Nino Rota
4. *Aria and Dance Solo Trombone and Trombone Choir* โดย Thom Ritter George
5. *Selected from the Vocalises of Marco Bordogni for Trombone Duet* โดย Johannes
Rochut และ Tom Ervin
6. *Sonata for Trombone and Brass Band* โดย Derek Bourgeois

รวมเวลาทั้งหมด 1 ชั่วโมง 30 นาที

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นายอนันท์พร เขียมชาญบรรจง
วัน เดือน ปีเกิด	4 สิงหาคม พ.ศ.2528
สถานที่เกิด	อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี
ประวัติการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ปีการศึกษา พ.ศ.2534 – 2539 มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ปีการศึกษา พ.ศ.2540 – 2545 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ดนตรีตะวันตก) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การแสดงดนตรี) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย